

1. Dnevnika

¹ Adam, Sit, Enos, ² Kajinan, Maleleilo, Jared, ³ Enoh, Matusal, Lameh, ⁴ Noje, Sim, Ham i Jafet. ⁵ Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Mosoh i Tiras. ⁶ A sinovi Gomerovi: Ashenas i Rafat i Togarma. ⁷ A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. ⁸ Sinovi Hamovi: Hus i Misraim, Fut i Hanan. ⁹ A sinovi Husovi: Sava i Avila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dedan. ¹⁰ I Hus rodi Nevroda. On prvi bi silan na zemlji. ¹¹ A Misraim rodi Ludeje i Anameje i Leaveje i Naftuheje, ¹² I Patruseje i Hasluheje, od kojih izidoše Filisteji i Kaftoreji. ¹³ A Hanan rodi Sidona prvenca svojega, i Heta, ¹⁴ I Jevuseje i Amoreje i Gergeseje, ¹⁵ I Jeveje i Arukeje i Aseneje, ¹⁶ I Arvadeje i Samareje i Amateje. ¹⁷ Sinovi Simovi: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram i Uz i Ul i Geter i Meseh. ¹⁸ A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. ¹⁹ A Everu se rodiše dva sina; jednome beše ime Faleg, jer se u njegovo vrijeme razdijeli zemlja; a ime bratu njegovu Jektan. ²⁰ A Jektan rodi Almodada i Salefa i Asarmota i Jaraha, ²¹ I Adorama i Uzala i Diklu, ²² I Evala i Avimaila i Savu, ²³ I Ofira i Evilu i Jovava: ti svi bjehu sinovi Jektanovi. ²⁴ Sim, Arfaksad, Sala, ²⁵ Ever, Faleg, Ragav, ²⁶ Seruh, Nahor, Tara, ²⁷ Avram, to je Avraam. ²⁸ Sinovi Avramovi: Isak i Ismailo. ²⁹ Ovo je pleme njihovo: prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Avdeilo i Mivsam. ³⁰ Misma i Duma, Masa, Adad i Tema, ³¹ Jetur, Nafis i Kedma; to su sinovi Ismailovi. ³² A sinovi Heture inoèe Avramove: ona rodi Zemrana i Joksana i Madana i Madijana i Jesvoka i Suja. A sinovi Joksanovi: Sava i Dedan. ³³ A sinovi Madijanovi: Gefa i Efer i Enoh i Avida i Eldaga. Ti svi bjehu sinovi Heturini. ³⁴ Tako Avram rodi Isaka; a sinovi Isakovi bjehu

Isav i Izrailj. ³⁵ Sinovi Isavovi: Elifas, Raguilo i Jeus i Jeglom i Korej. ³⁶ Sinovi Elifasovi: Teman i Omar, Sofar i Gotom, Kenez i Tamna i Amalik. ³⁷ Sinovi Raguilovi: Nahat, Zara i Soma i Moza. ³⁸ A sinovi Sirovi: Lotan i Soval i Sevegon i Ana i Dison i Eser i Disan. ³⁹ A sinovi Lotanovi: Horije i Emam; a sestra Lotanova Tamna. ⁴⁰ Sinovi Sovalovi: Elan i Manahat i Eval, Sefija i Onam. A sinovi Sevegonovi: Aja i Ana. ⁴¹ Sinovi Anini: Dison, i sinovi Disonovi Amram i Asvan i Itran i Haran. ⁴² Sinovi Eserovi: Valan i Zavan i Jakan. Sinovi Disanovi: Uz i Aran. ⁴³ A ovo su carevi koji carovaše u zemlji Edomskoj prije nego se zacari car nad sinovima Izrailjevijem: Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime Denava. ⁴⁴ A kad umrije Valak, zacari se na njegovo mjesto Jovav sin Zarin od Vosore. ⁴⁵ A kad umrije Jovav, zacari se na njegovo mjesto Asom od zemlje Temanovske. ⁴⁶ A kad umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji isiješe Madijance u polju Moavskom; a gradu mu bješe ime Getem. ⁴⁷ A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada iz Masekasa. ⁴⁸ A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci. ⁴⁹ A kad umrije Saul, zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov. ⁵⁰ A kad umrije Valenon, zacari se na njegovo mjesto Adad; a grad mu se zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveila kæi Matraide kæeri Mezovove. ⁵¹ A kad umrije Adad, nastaje knezovi u Edomskoj: knez Tamna, knez Alva, knez Jetet, ⁵² Knez Olivema, knez Ila, knez Finon, ⁵³ Knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, ⁵⁴ Knez Magedilo, knez Iram. To bjehu knezovi Edomski.

2

¹ Ovo su sinovi Izrailjevi: Ruvim, Simeun, Levije i Juda, Isahar i Zavulon, ² Dan, Josif i Venijamin, Neftalim, Gad i Asir. ³ Sinovi Judini: Ir i Avnan i Sila; ta mu tri rodi kæi Suvina Hananejka; ali Ir prvenac Judin bješe

nevaljao pred Gospodom, te ga ubi. ⁴ A Tamara snaha njegova rodi mu Faresa i Zaru. Svega pet bješe sinova Judinijeh. ⁵ Sinovi Faresovi: Ebron i Amul. ⁶ A sinovi Zarini: Zimrije i Etan i Eman i Halkol i Dara; svega pet. ⁷ I sinovi Harmijini: Ahan, koji smuti Izrailja ogriješiv se o stvari proklete. ⁸ A sinovi Etanovi: Azarija. ⁹ A sinovi Ebronovi, što mu se rodiše: Jerameilo i Aram i Halev. ¹⁰ A Aram rodi Aminadava, a Aminadav rodi Nasona, kneza sinova Judinijeh; ¹¹ A Nason rodi Salmona; a Salmon rodi Voza; ¹² A Voz rodi Ovida; a Ovid rodi Jeseja; ¹³ A Jesej rodi prvenca svojega Elijava, i Avinadava drugoga i Samu treæega, ¹⁴ Natanaila èetvrtoga, Radaja petoga, ¹⁵ Osema šestoga, Davida sedmoga, ¹⁶ I sestre im Seruju i Avigeju. A sinovi Serujini bjehu Avisaj i Joav i Asailo, trojica. ¹⁷ A Avigeja rodi Amasu; a otac Amasin bješe Jeter Ismailjac. ¹⁸ A Halev sin Ebronov rodi s Azuvom ženom svojom i s Jeriotom sinove, i sinovi mu bjehu Jeser i Sovav i Ardon. ¹⁹ A kad umrije Azuva, Halev se oženi Efratom, koja mu rodi Ora; ²⁰ A Or rodi Uriju, a Urija rodi Veseleila. ²¹ Potom otide Ebron ka kæeri Mahira oca Galadova, i oženi se njom kad mu bijaše šezdeset godina, i ona mu rodi Seguva. ²² A Seguv rodi Jaira, koji imaše dvadeset i tri grada u zemlji Galadskoj. ²³ Jer uze Gesurejima i Sircima sela Jairova i Kenat sa selima njegovijem, šezdeset gradova. To sve uzeše sinovi Mahira oca Galadova. ²⁴ I kad umrije Ebron u Halev-Efrati, žena Ebronova Avija rodi mu Ashora oca Tekojanima. ²⁵ A sinovi Jerameila prvenca Ebronova bjehu: prvenac Aram, pa Vuna i Oren i Osem i Ahija. ²⁶ Imaše i drugu ženu Jerameilo, po imenu Ataru, ona je mati Onamova. ²⁷ A sinovi Arama prvenca Jerameilova bjehu: Mas i Jamin i Eker. ²⁸ I sinovi Onamovi bjehu: Samaj i Jadaj; a sinovi Samajevi: Nadav i Avisur. ²⁹ I ime ženi Avisurovoj bješe Avihaila, koja mu rodi Avana i Molida.

³⁰ A sinovi Nadavovi: Seled i Apaim; ali Seled umrije bez djece. ³¹ A sinovi Apailovi: Jesej; a sinovi Jesejevi: Sisan, i kæi Sisanova Alaja. ³² A sinovi Jadaja brata Samajeva: Jeter i Jonatan; ali Jeter umrije bez djece. ³³ A sinovi Jonatanovi: Falet i Zaza. Ti bijahu sinovi Jerameilovi. ³⁴ A Sisan ne imaše sinova nego kæeri; i imaše Sisan slugu Misirca po imenu Jaraju. ³⁵ Zato Sisan dade kæer svoju Jaraji sluzi svojemu za ženu; a ona mu rodi Ataja. ³⁶ A Ataj rodi Natana; a Natan rodi Zavada; ³⁷ A Zavad rodi Eflala; a Eflal rodi Ovida; ³⁸ A Ovid rodi Juja; a Juj rodi Azariju; ³⁹ A Azarija rodi Helisa; a Helis rodi Eleasu; ⁴⁰ A Eleasa rodi Sisamaja; a Sisamaj rodi Saluma; ⁴¹ A Salum rodi Jekamiju; a Jekamija rodi Elisama. ⁴² A sinovi Haleva brata Jerameilova bjehu: Misa prvenac njegov, otac Zifejima; pa sinovi Marise oca Hevronova. ⁴³ A sinovi Hevronovi: Korej i Tafuja i Rekem i Sema. ⁴⁴ A Sema rodi Rama oca Jorkoamova; a Rekem rodi Samaja. ⁴⁵ A sin Samajev bješe Maon, a taj Maon bi otac Vet-Suru. ⁴⁶ I Gefa inoèa Halevova rodi Harana i Mosu i Gazesa. ⁴⁷ A sinovi Jadajevi: Regem i Jotam i Gisan i Felet i Gefa i Sagaf. ⁴⁸ Maha inoèa Halevova rodi Severa i Tirhanu. ⁴⁹ Rodi i Sagafa oca Madmancima i Sevu oca Mahvincima i Gavajanima; a kæi Halevova bijaše Ahsa. ⁵⁰ Ovo bijahu sinovi Haleva sina Ora prvenca Efratina; Soval otac Kirijat-Jarimu, ⁵¹ Salma otac Vitlejemu, Aref otac Vet-Gaderu. ⁵² A imaše sinove Soval otac Kirijat-Jarimu: Aroja i Asi-Amenuhota. ⁵³ A porodice Kirijat-jarimske bjehu: Jetrani i Fuæani i Sumaæani i Misrajani. Od njih izidoše Saraæani i Estaoljani. ⁵⁴ Sinovi Salmi: Vitlejemci i Netofaæani, Ataroæani od doma Joavova, i Zorani, polovina Manahaæana, ⁵⁵ I porodice pisarske u Javisu, Tiraæani, Simeaæani, Suhaæani; to su Keneji, koji se narodiše od Emata, oca doma Rihavova.

3

¹ A ovo su sinovi Davidovi koji mu se rodiše u Hevronu: prvenac Amnon od Ahinoame Jezraeljanke, drugi Danilo od Avigeje Karmilke, ² Treæi Avesalom, sin Mahe kæeri Talmaja cara Gesurskoga, èetvrti Adonija, sin Agitin, ³ Peti Sefatija od Avitale, šesti Itram od Egle žene njegove. ⁴ Šest mu se rodi u Hevronu, gdje carova sedam godina i šest mjeseca, a trideset i tri carova u Jerusalimu. ⁵ A ovi mu se rodiše u Jerusalimu: Samaja i Sovav i Natan i Solomun, èetiri, od Vitsaveje kæeri Amilove. ⁶ I Jevar i Elisama i Elifalet, ⁷ I Noga i Nefeg i Jafija, ⁸ I Elisama i Elijada i Elifelet, devet, ⁹ Sve sinovi Davidovi osim sinova inoèa njegovijeh i osim Tamare sestre njihove. ¹⁰ A sin Solomunov bijaše Rovoam, a njegov sin Avija, a njegov sin Asa, a njegov sin Josafat, ¹¹ A njegov sin Joram, a njegov sin Ohozija, a njegov sin Joas, ¹² A njegov sin Amasija, a njegov sin Azarija, a njegov sin Jotam, ¹³ A njegov sin Ahaz, a njegov sin Jezekija, a njegov sin Manasija, ¹⁴ A njegov sin Amon, a njegov sin Josija. ¹⁵ A sinovi Josijini: prvenac Joanan, drugi Joakim, treæi Sedekija, èetvrti Salum. ¹⁶ A sinovi Joakimovi: Jehonija sin mu, i njegov sin Sedekija. ¹⁷ A sinovi Jehonije sužnja: Salatilo sin mu. ¹⁸ A njegovi sinovi Malhiram i Fedaja i Senasar, Jekamija, Osama i Nedavija. ¹⁹ A sinovi Fedajini: Zorovavelj i Simej; a sinovi Zorovaveljevi: Mesulam i Ananija i sestra im Selometa. ²⁰ A sinovi Mesulamovi: Asuva i Oilo i Varahija i Asadija i Jusavesed, pet. ²¹ A sinovi Ananijini: Felatija i Jesaja, sinovi Refajini, sinovi Arnanovi, sinovi Ovadijini, sinovi Sehanijini. ²² A sinovi Sehanijini: Semaja, i sinovi Semajini: Hatus i Igeal i Varija i Nearija i Safat, šest. ²³ A sinovi Nearijini: Elioinaj i Jezekija i Azrikam, tri. ²⁴ A sinovi Elioinajevi: Odaja i Eliasiv i Felaja i Akuv i Joanan i Dalaja i Anan, sedam.

4

¹ Sinovi Judini bjehu: Fares, Esron i Harmija i Or i Soval. ² A Reaja sin Sovalov rodi Jata, a Jat rodi Ahumaja i Lada. To su porodice Saratske. ³ A ovo su od oca Itama: Jezrael i Jesma i Jedvas, a sestri njihovoj bješe ime Aselelfonija. ⁴ I Fanuilo bješe otac Gedoru, i Eser otac Husin. To bijahu sinovi Ora prvenca Efrate oca Vitlejemcima. ⁵ A Ashor otac Tekujanima imaše dvije žene, Elu i Naru. ⁶ I Nara mu rodi Ahuzama i Efera i Temana i Ahastara. To su sinovi Narini. ⁷ A sinovi Elini: Sered, Jesoar i Etnan. ⁸ A Kos rodi Anuva i Sovivu i porodice Aharila sina Arumova. ⁹ A Javis bješe slavniiji od svoje braæe, i mati mu nadje ime Javis govoreæi: rodih ga s bolom. ¹⁰ I Javis prizva Boga Izrailjeva govoreæi: o da bi me blagoslovio i raširio meðe moje, i ruka tvoja da bi bila sa mnom, i da bi me saèuvao oda zla da me ne ucvijeli! I uèini Bog za što ga moli. ¹¹ A Heluv brat Sujin rodi Mehira. On bi otac Estonov. ¹² A Eston rodi Vet-Rafu i Feseju i Tehinu oca gradu Nasu. To su ljudi Rihavovi. ¹³ A sinovi Kenezovi bjehu Gotonilo i Seraja. A sinovi Gotonilovi: Atat. ¹⁴ A Meonotaj rodi Ofru; a Seraja rodi Joava, oca onijeh što žive u dolini drvodjeljskoj, jer bijahu drvodjelje. ¹⁵ A sinovi Haleva sina Jefonijina bijahu Ir, Ila i Nam. A sin Ilin bješe Kenez. ¹⁶ A sinovi Jeleleilovi: Zif i Zifa, Tirija i Asareilo. ¹⁷ A sinovi Ezrini: Jeter i Mered i Efer i Jalon; a žena Meredova rodi Marijama i Samaja i Jesvu, oca Estemoji. ¹⁸ A žena njegova Judija rodi Jereda oca Gedoru, i Evera oca Sohotu, i Jekutila oca Zanoji. A to bijahu sinovi Vitije kæeri Faraonove, kojom se oženi Mered. ¹⁹ A sinovi žene Odijine sestre Nama oca Keili bijahu Garmija i Estemoja Mahaæanin. ²⁰ A sinovi Simonovi: Amnon i Rina i Ven-Anan i Tilon. A sinovi Jesejevi: Zohet i Ven-Zohet. ²¹ A sinovi Sile sina Judina: Ir otac Lihu, i Lada otac Marisi, i

porodice doma platnarskoga, doma Asvejina. ²² I Jokim i Hasivljani, i Joas i Saraf, koji vladahu u Moavskoj, i Jasuvi-Lehem. Ali to su stare stvari. ²³ To bijahu lončari i življahu u sadovima i zabranima, i bijahu ondje kod cara za njegove poslove. ²⁴ Sinovi Simeunovi: Nemuilo i Jamin, Jariv, Zera, Saul; ²⁵ A njegov sin Salum, a njegov sin Mivsam, a njegov sin Misma. ²⁶ A sinovi Mismini: Amuilo sin mu, i njegov sin Zahur, i njegov sin Simej. ²⁷ A Simej imaše šesnaest sinova i šest kœeri; a braœa njegova nemahu mnogo sinova, i sve porodice njihove ne bješe tako mnogo kao sinova Judinijeh. ²⁸ A življahu u Virsaveji i Moladi i Asar-Sualu, ²⁹ I u Vali i u Asemu i u Toladu, ³⁰ I u Vetuilu i u Ormi i u Siklagu, ³¹ I u Vet-Marhavotu i u Asar-Susimu i u Vet-Vireju i u Saraimu. To bjehu gradovi njihovi do cara Davida. ³² A sela njihova bijahu Itam i Ajin, Rimon i Tohen i Asan, pet gradova, ³³ I sva sela njihova što bijahu oko tih gradova do Vala. To bijahu stanovi njihovi po rodu njihovu. ³⁴ A Mesovav i Jamlih i Josa sin Amasijin, ³⁵ I Joilo i Juj sin Josivije sina Seraje sina Asilova, ³⁶ I Elioinaj i Jakova i Jesohaja i Asaja i Adilo i Jesimilo i Venaja, ³⁷ I Zisa sin Sifija sina Alona sina Jedaje sina Simrija sina Semajina; ³⁸ Ti imenovani bijahu knezovi u porodicama svojim, i domovi otaca njihovijeh umnožiše se veoma. ³⁹ I zato otidoše u Gedor do istoène strane doline da traže pašu stoci svojoj. ⁴⁰ I nađoše pašu obilatu i dobru i zemlju prostranu i mirnu i rodnu, jer prije ondje življahu koji bijahu od Hama. ⁴¹ Ti dakle zapisani po imenu došavši za Jezekije cara Judina razbiše šatore njihove i stanovnike koji se nađoše ondje, i pobiše ih kao proklete da ne osta nijedan do danas, i naseliše se mjesto njih, jer ondje bijaše paše za stoku njihovu. ⁴² A između njih, sinova Simeunovijeh, izide na goru Sir pet stotina ljudi, a poglavice im bijahu Felatija i Nearija i Refaja i

Ozilo, sinovi Jesejevi. ⁴³ I pobiše ostatak što bijahu utekli između Amalika, i naseliše se ondje do današnjega dana.

5

¹ A sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva, jer on bijaše prvenac, ali kad oskrvni postelju oca svojega, dano bi njegovu prvenaštvu sinovima Josifa sina Izrailjeva, ali ne tako da se broji prvenac, ² Jer Juda bi najsilniji među braćom svojom i od njega je vođ, ali prvenaštvu dobi Josif; ³ Sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva bijahu: Anoh i Faluj, Esron i Harmija, ⁴ Sinovi Joilovi: Semaja sin mu, a njegov sin Gog, a njegov sin Simej, ⁵ A njegov sin Miha, a njegov sin Reaja, a njegov sin Val, ⁶ A njegov sin Veira, kojega odvede Telgat-Felnasar car Asirski; on bijaše knez plemena Ruvimova. ⁷ A braća njegovoj po porodicama njihovijem kad se izbrojiše po koljenima svojim, bješe knez Jeilo i Zaharija, ⁸ I Vela sin Azaza sina Seme sina Joilova; on življaše u Aroiru i do Nevona i Valmeona. ⁹ Potom življaše k istoku dori do pustinje od rijeke Efrata, jer im se stoka umnoži u zemlji Galadskoj. ¹⁰ I za vremena Saulova vojevaše na Agarene, koji izgiboše od ruke njihove; i tako se naseliše u šatorima njihovijem po svemu istoènom kraju zemlje Galadske. ¹¹ A sinovi Gadovi življahu prema njima u zemlji Vasanskoj do Salhe. ¹² Joilo im bijaše poglavar, a Safan drugi, pa Janaj i Safat u Vasanu. ¹³ A braća njihova po domovima otaèkim bijahu: Mihailo i Mesulam i Seva i Joraj i Jahan i Zije i Ever, sedmorica. ¹⁴ Ti bijahu sinovi Avihaila sina Urija sina Jaroje sina Galada sina Mihaila sina Jesisaja sina Jadona sina Vuzova. ¹⁵ Ahije sin Avdila sina Gunijeva bijaše poglavar u domu otaca njihovijeh. ¹⁶ I življahu u Galadu, u Vasanu i u selima njegovijem i u svijem podgrađima Saronskim do međa njegovijeh. ¹⁷ Svi ovi biše izbrojeni za vremena Jotama cara Judina i za

vremena Jerovoama cara Izrailjeva. ¹⁸ Sinova Ruvimovijeh i Gadovijeh i polovine plemena Manasijina, hrabrijeh ljudi, što nošahu štit i maè, i zatezahu luk, i vještijeh boju, bijaše èetrdeset i èetiri tisuæe i sedam stotina i šezdeset, koji iđahu na vojsku; ¹⁹ I vojevaše na Agarene, na Jetureje i Nafiseje i Nodaveje, ²⁰ I dođe im pomoæ suprot njih, i Agareni im biše dani u ruke i sve što imahu; jer zavapiše k Bogu u boju, i usliši ih, jer se pouzdaše u nj. ²¹ I zaplijeniše stoku njihovu, pedeset tisuæa kamila i dvjesta i pedeset tisuæa ovaca i dvije tisuæe magaraca i sto tisuæa duša ljudskih. ²² A ranjenijeh mnogo pade; jer taj boj bi od Boga; i nastavaše na mjestu njihovu do seobe svoje. ²³ A sinovi polovine plemena Manasijina življahu u toj zemlji od Vasana do Val-Ermona i Senira, do gore Ermona; bijahu se umnožili. ²⁴ A ovo bijahu poglavari u domu otaca njihovijeh: Efer i Jesej i Elilo i Azrilo i Jeremija i Odavija i Jadilo, ljudi hrabri i na glasu, poglavari u domu otaca svojih. ²⁵ Ali kad zgriješiše Bogu otaca svojih i èiniše preljubu za bogovima naroda one zemlje, koje Bog istrijebi ispred njih, ²⁶ Podiže Bog Izrailjev duh Fula cara Asirskoga i duh Telgat-Felnasara cara Asirskoga, i preseliše pleme Ruvimovo i pleme Gadovo i polovinu plemena Manasijina, i odvedoše ih u Alu i u Avor i u Aru, i na rijeku Gozan, gdje ostaše do danas.

6

¹ Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i Merarije. ² A sinovi Katovi: Amram, Isar i Hevron i Ozilo. ³ A sinovi Amramovi: Aron i Mojsije, i kæi Marija. A sinovi Aronovi: Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar. ⁴ Eleazar rodi Finesa; a Fines rodi Avisuju; ⁵ A Avisuja rodi Vukija; a Vukije rodi Oziju; ⁶ A Ozija rodi Zeraju; a Zeraja rodi Merajota; ⁷ A Merajot rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova; ⁸ A

Ahitov rodi Sadoka; a Sadok rodi Ahimasa; ⁹ A Ahimas rodi Azariju; a Azarija rodi Joanana; ¹⁰ A Joanan rodi Azariju, koji bi sveštenik u domu što sazida Solomun u Jerusalimu; ¹¹ A Azarija rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova; ¹² A Ahitov rodi Sadoka; a Sadok rodi Saluma; ¹³ A Salum rodi Helkiju; a Helkija rodi Azariju; ¹⁴ A Azarija rodi Seraju; a Seraja rodi Josedeka. ¹⁵ A Josedek otide kad Gospod preseli Judeje i Jerusalem rukom Navuhodonosorovom. ¹⁶ Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i Merarije. ¹⁷ A ovo su imena sinovima Girsonovijem: Lovenije i Simej. ¹⁸ A sinovi Katovi bjehu: Amram i Isar i Hevron i Ozilo. ¹⁹ Sinovi Merarijevi: Molija i Musija. I ovo su porodice Levitske po ocima svojim: ²⁰ Girsonova: Lovenije sin mu, a njegov sin Jat, a njegov sin Zima, ²¹ A njegov sin Joah, a njegov sin Ido, a njegov sin Zera, a njegov sin Jetraj. ²² Sinovi Katovi: Aminadav sin mu, a njegov sin Korej, a njegov sin Asir. ²³ A njegov sin Elkana, a njegov sin Evijasaf, a njegov sin Asir, ²⁴ A njegov sin Tahat, a njegov sin Urilo, a njegov sin Ozija, a njegov sin Saul. ²⁵ A sinovi Elkanini: Amasaj i Ahimot, ²⁶ Elkana; sinovi Elkanini: Sufija sin mu, a njegov sin Mahat; ²⁷ A njegov sin Elijah, a njegov sin Jeroam, a njegov sin Elkana. ²⁸ A sinovi Samuilovi: Vasnija prvenac, pa Avija. ²⁹ Sinovi Merarijevi: Molija, a njegov sin Lovenije, a njegov sin Simej, a njegov sin Uza, ³⁰ A njegov sin Simaja, a njegov sin Agija, a njegov sin Asaja. ³¹ A ovo su koje postavi David da pjevaju u domu Gospodnjem, kad se namjesti kovèeg, ³² Koji služahu pred šatorom od sastanka pjevajuæi, dok ne sazida Solomun dom Gospodnji u Jerusalimu, i stajahu po redu svom u službi svojoj; ³³ Ovi su što stajahu i sinovi njihovi: od sinova Katovijeh Eman pjevaè, sin Joila sina Samuila, ³⁴ Sina Elkane, sina Jeroama, sina Elila, sina Toje, ³⁵ Sina Sufa, sina Elkane, sina Mata, sina Amasaja,

³⁶ Sina Elkane, sina Joila, sina Azarije, sina Sofonije, ³⁷ Sina Tahate, sina Asira, sina Aviasafa, sina Koreja, ³⁸ Sina Isara, sina Kata, sina Levija, sina Izrailjeva. ³⁹ I brat mu Asaf, koji mu stajaše s desne strane; a Asaf bijaše sin Varahije, sina Simeja, ⁴⁰ Sina Mihaila, sina Vasije, sina Malhije, ⁴¹ Sina Etnija, sina Zera, sina Adaje, ⁴² Sina Etana, sina Zime, sina Simeja, ⁴³ Sina Jata, sina Girsona, sina Levijeva. ⁴⁴ A sinovi Merarijevi, braæa njihova, stajahu s lijeve strane: Etan sin Kisije, sina Avdija, sina Maluha, ⁴⁵ Sina Asavije, sina Amasije, sina Helkije, ⁴⁶ Sina Amsije, sina Vanije, sina Samira, ⁴⁷ Sina Molije, sina Musije, sina Merarija, sina Levijeva. ⁴⁸ A braæa njihova, ostali Leviti, biše određeni na svu službu u šatoru doma Božijega. ⁴⁹ A Aron i sinovi njegovi paljahu na oltaru za žrtve paljenice i na oltaru kadionom, vršeæi sve poslove u svetinji nad svetinjama, i èineæi oèišæenje za Izrailja po svemu kako je zapovjedio Mojsije sluga Božji. ⁵⁰ A ovo su sinovi Aronovi: Eleazar sin mu, a njegov sin Fines, a njegov sin Avisuja, ⁵¹ A njegov sin Vukije, a njegov sin Ozije, a njegov sin Zeraja, ⁵² A njegov sin Merajot, a njegov sin Amarija, a njegov sin Ahitov, ⁵³ A njegov sin Sadok, a njegov sin Ahimas. ⁵⁴ A ovo su im stanovi po gradovima njihovijem u meðama njihovijem: sinovima Aronovijem od porodice Katove dopade ždrijebom, ⁵⁵ I dadoše im Hevron u zemlji Judinoj, i podgraða njegova oko njega; ⁵⁶ A polje gradsko i sela njegova dadoše Halevu sinu Jefonijinu; ⁵⁷ Dadoše dakle sinovima Aronovijem gradove Judine: Hevron utoèište, i Livnu i podgraða njezina, i Jatir i Estemoju i podgraða njezina, ⁵⁸ I Ilon i podgraða njegova, Devir i podgraða njegova, ⁵⁹ I Asan i podgraða njegova, i Vet-Semes i podgraða njegova; ⁶⁰ A od plemena Venijaminova: Gavaju i podgraða njezina, i Alemet i podgraða njegova, i Anatot i podgraða njegova; svega gradova

njihovijeh trinaest po porodicama njihovijem. ⁶¹ I ostalijem sinovima Katovijem od porodice toga plemena daše ždrijebom od polovine plemena, od polovine Manasijine deset gradova. ⁶² A sinovima Girsonovijem po porodicama njihovijem trinaest gradova od plemena Isaharova i od plemena Asirova i od plemena Neftalimova i od plemena Manasijina u Vasanu. ⁶³ Sinovima Merarijevim po porodicama njihovijem daše ždrijebom od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od plemena Zavulonova dvanaest gradova. ⁶⁴ Tako daše sinovi Izrailjevi Levitima te gradove i podgrađa njihova. ⁶⁵ I daše ždrijebom od plemena sinova Judinijeh i od plemena sinova Simeunovijeh i od plemena sinova Venijaminovijeh te gradove, koje imenovaše poimence. ⁶⁶ I onima koji bijahu od roda sinova Katovijeh a gradovi njihovi i međe njihove bijahu u plemenu Jefremovu, ⁶⁷ Njima daše grad za utočište Sihem i podgrađa njegova u gori Jefremovoj, i Gezer i podgrađa njegova, ⁶⁸ I Jokmeam i podgrađa njegova, i Vet-Oron i podgrađa njegova, ⁶⁹ I Ejalon i podgrađa njegova, i Gat-Rimon i podgrađa njegova, ⁷⁰ I od polovine plemena Manasijina Anir i podgrađa njegova, i Vileam i podgrađa njegova, porodicama sinova Katovijeh ostalijem. ⁷¹ A sinovima Girsonovijem daše od porodice polovine plemena Manasijina Golan u Vasanu i podgrađa njegova, i Astarot i podgrađa njegova; ⁷² A od plemena Isaharova Kedes i podgrađa njegova, Davrat i podgrađa njegova, ⁷³ I Ramot i podgrađa njegova, i Anim i podgrađa njegova; ⁷⁴ A od plemena Asirova Masal i podgrađa njegova, i Avdon i podgrađa njegova, ⁷⁵ I Hukok i podgrađa njegova, i Reov i podgrađa njegova; ⁷⁶ A od plemena Neftalimova Kedes u Galileji i podgrađa njegova, i Amon i podgrađa njegova, i Kirijatajim i podgrađa njegova. ⁷⁷ Sinovima Merarijevim ostalijem daše od plemena Zavulonova Rimon i podgrađa

njegova, Tavor i podgrađa njegova; ⁷⁸ A preko Jordana prema Jerihonu na istočnoj strani Jordana, od plemena Ruvimova Vosor u pustinji i podgrađa njegova, i Jasu i podgrađa njezina, ⁷⁹ I Kedimot i podgrađa njegova, i Mifat i podgrađa njegova; ⁸⁰ A od plemena Gadova Ramot u Galadu i podgrađa njegova, i Mahanajim i podgrađa njegova, ⁸¹ I Esevon i podgrađa njegova, i Jazir i podgrađa njegova.

7

¹ A sinovi Isaharovi bijahu: Tola i Fuja i Jasuv i Simron, četvorica. ² A sinovi Tolini: Ozije i Refaja i Jerilo i Jamaj i Jefsam i Samuilo, poglavari otačkih domova svojih od Tole, hrabri ljudi u porodicama svojim; bješe ih za vremena Davidova na broj dvadeset i dvije tisuæe i šest stotina. ³ A sinovi Ozijevi: Izraja, i sinovi Izrajini: Mihailo i Ovadija i Joilo i Jesija, skupa pet poglavara. ⁴ I s njima u porodicama njihovijem po domovima otaca njihovijeh bješe vojnika trideset i šest tisuæa, jer imahu mnogo žena i sinova. ⁵ I braæe njihove po svijem domovima Isaharovijem, hrabrijih ljudi, bijaše osamdeset i sedam tisuæa, svega izbrojenijeh. ⁶ Sinovi Venijaminovi: Vela i Veher i Jedailo, trojica. ⁷ A sinovi Velini: Esvon i Ozije i Ozilo i Jerimot i Irije, pet poglavara domova otačkih, hrabri ljudi; na broj ih bješe dvadeset i dvije tisuæe i trideset i èetiri. ⁸ A sinovi Veherovi: Zemira i Joas i Elijezer i Elioinaj i Amrije i Jerimot i Avija i Anatot i Alamet, svi sinovi Veherovi. ⁹ I izbrojenijeh po porodicama svojim, po poglavarima otačkoga doma svojega, bješe ih dvadeset tisuæa i dvjesta hrabrijih ljudi. ¹⁰ A sinovi Jedailovi: Valan, i sinovi Valanovi: Jeus i Venijamin i Ehud i Hanana i Zitan i Tarsis i Ahisar. ¹¹ Svijeh ovijeh sinova Jedailovih po poglavarima porodica otačkih, hrabrijih ljudi, bješe

sedamdeset tisuæa i dvjesta, koji iðahu na vojsku. ¹² I Sufeji i Upeji bijahu sinovi Irovi, i Useji sinovi Ahirovi. ¹³ Sinovi Neftalimovi: Jasilo i Gunije i Jeser i Salum, sinovi Valini. ¹⁴ Sinovi Manasijini: Azrilo, kojega mu žena rodi; inoèa njegova Sirka rodi Mahira, oca Galadova; ¹⁵ A Mahir se oženi od Upeja i Sufeja, a ime sestri njihovoj bješe Maha; a ime drugomu bješe Salpad; a Salpad imaše kæeri. ¹⁶ A Maha žena Mahirova rodi sina, kojemu nadje ime Fares, a bratu mu nadje ime Seres, a njegovi sinovi bjehu Ulam i Rakem. ¹⁷ I sinovi Ulamovi: Vedan. To su sinovi Galada sina Mahira sina Manasijina. ¹⁸ A sestra njegova Amoleketa rodi Isuda i Avijezero i Malu. ¹⁹ A sinovi Semidini bejahu Ahijan i Sihem i Lihija i Anijam. ²⁰ A sinovi Jefremovi: Sutala, a njegov sin Vered, a njegov sin Tahat, a njegov sin Eleada, a njegov sin Tahat, ²¹ A njegov sin Zavad, a njegov sin Sutala i Eser i Elead. A njih ubiše ljudi iz Gata, rođeni u zemlji, jer sidoše da im uzmu stoku. ²² Zato tužase Jefrem otac njihov dugo vremena, i dođoše braæa njegova da ga tješe. ²³ Potom leže sa ženom svojom, a ona zatrudnje i rodi sina, i on mu nadje ime Verija, jer nesreæa zadesi dom njegov. ²⁴ I kæi mu bješe Sera, koja sazida Veton donji i gornji i Uzen-Seru. ²⁵ I sin mu bješe Refa i Resef, a njegov sin bješe Tela, a njegov sin Tahan, ²⁶ A njegov sin Ladan, a njegov sin Amijud, a njegov sin Elisama, ²⁷ A njegov sin Non, a njegov sin Isus. ²⁸ A dostojanje njihovo i naselje bješe Vetilj i sela njegova, i s istoka Naran, a sa zapada Gezer i sela njegova, i Sihem i sela njegova do Gaze i sela njezinijeh. ²⁹ I pokraj sinova Manasijinih Vet-San i sela njegova, Tanah i sela njegova, Megidon i sela njegova, Dor i sela njegova; tu nastavahu sinovi Josifa sina Izrailjeva. ³⁰ Sinovi Asirovi bijahu Jemna i Jesva i Jesvaj i Verija, i Sera sestra njihova. ³¹ A sinovi Verijini: Ever i Malhilo; ovaj je otac Virzavitov. ³² A Ever

rodi Jaflita i Somira i Hotama i Suju sestru njihovu. ³³ A sinovi Jaflitovi bijahu: Fasah i Vimal i Asvat; to bijahu sinovi Jaflitovi. ³⁴ A sinovi Somirovi: Ahije i Roga, Jehuva i Aram. ³⁵ A sinovi Elema brata njegovoga: Sofa i Jemna i Selis i Amal. ³⁶ Sinovi Sofini: Suja i Arnefer i Sogal i Verije i Jemra, ³⁷ I Vosor i Od i Sama i Silisa i Itran i Veira. ³⁸ A sinovi Jeterovi: Jefonija i Fispa i Ara. ³⁹ I sinovi Ulini: Arah i Anilo i Risija. ⁴⁰ Svi ovi bijahu sinovi Asirovi, poglavari domova otaèkih, izabrani, hrabri ljudi, poglavari meðu knezovima. Bješe ih za vojsku na broj dvadeset i šest tisuæa ljudi.

8

¹ A Venijamin rodi Velu prvenca svojega, Asvila drugoga, i Aru treæega, ² Noja èetvrtoga, i Rafu petoga. ³ A sinovi Velini bijahu: Adar i Gira i Avijud, ⁴ I Avisuja i Naman i Ahoja, ⁵ I Gira i Sefuvan i Uram. ⁶ A ovi bijahu sinovi Ehudovi, bijahu poglavari domova otaèkih onima koji živiljahu u Gavaji, te ih preseliše u Manahat: ⁷ Naman i Ahija i Gira, on ih preseli; i rodi Uzu i Ahijuda. ⁸ A Sarajim, pošto ih posla, rodi sinove u zemlji Moavskoj s Usimom i Varom ženama svojim. ⁹ Rodi s Odesom ženom svojom Jovava i Siviju i Misu i Malhama, ¹⁰ I Jeusa i Sahiju i Mirmu; ti bijahu sinovi njegovi, poglavari domova otaèkih. ¹¹ A s Usimom rodi Avitova i Elfala. ¹² I sinovi Elfalovi bjehu: Ever i Misam i Samed; on sazida Onon i Lod i sela njegovoga; ¹³ I Verija i Sema, koji bijahu poglavari domova otaèkih onima koji živiljahu u Ejalonu; oni istjeraše stanovnike Gatske; ¹⁴ A Ahijo, Sasak i Jeremot, ¹⁵ I Zevadija i Arad i Ader, ¹⁶ I Mihailo i Jespa i Joha bjehu sinovi Verijini; ¹⁷ A Zavadija i Mesulam i Ezekije i Ever, ¹⁸ I Ismeraj i Jezlija i Jovav bjehu sinovi Elfalovi; ¹⁹ A Jakim i Zihrije i Zavidije, ²⁰ I Elinaj i Ziltaj i Elilo, ²¹ I Adaja i Veraja i Simrat bjehu

sinovi Semini; ²² A Jesvan i Ever i Elilo, ²³ I Avdon i Zihrije i Anan, ²⁴ I Ananija i Elam i Antonija, ²⁵ I Jefedija i Fanuilo bjehu sinovi Sasakovi; ²⁶ A Samseraj i Searija i Gotolija, ²⁷ I Jaresija i Ilija i Zihrije bjehu sinovi Jeroamovi. ²⁸ To bjehu poglavari domova otačkih po porodicama svojim, i nastavahu u Jerusalimu. ²⁹ A u Gavaonu nastavaše otac Gavaonu; a ženi mu bješe ime Maha. ³⁰ A sin prvenac njegov bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nadav, ³¹ I Gedor i Ahijo i Zaher, ³² I Miklot, koji rodi Simeju. I oni življahu prema braæi svojoj u Jerusalimu s braæom svojom. ³³ A Nir rodi Kisa; a Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatana i Malhisuja i Avinadava i Esvala. ³⁴ A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival rodi Mihi; ³⁵ A Mišini sinovi bjehu: Fiton i Meleh i Tareja i Ahaz. ³⁶ A Ahaz rodi Joadu; a Joadu rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija. A Zimrije rodi Mosu; ³⁷ A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe Rafa, a njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. ³⁸ A Asilo imaše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i Searija, i Ovadija i Anan. Ti svi bjehu sinovi Asilovi. ³⁹ A sinovi Iseka brata njegovog: Ulam prvenac mu, Jeus drugi, i Elifelet treæi. ⁴⁰ I bijahu sinovi Ulamovi junaci, koji natezahu luk, i imahu mnogo sinova i unuka, sto i pedeset. Svi ti bjehu od sinova Venijaminovijeh.

9

¹ I tako sav Izrailj bi izbrojen, i eto zapisani su u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem; i biše preseljeni u Vavilon za bezakonje svoje. ² A koji prije nastavahu na dostojanju svojem po gradovima svojim, Izrailjci, sveštenici, Leviti i Netineji, ³ Nastavahu u Jerusalimu i od sinova Judinijeh i sinova Venijaminovijeh i od sinova Jefremovijeh i Manasijinih: ⁴ Gutaj sin Amijuda sina Amrija, sina Imrija, sina Venija, od sinova Faresa sina

Judina; ⁵ I od sinova Silonovijeh: Asaja prvenac i sinovi njegov; ⁶ A od sinova Zerinih Jehuilo i braæe njegove šest stotina i devedeset; ⁷ A od sinova Venijaminovijeh Saluj sin Mesulama sina Oduje, sina Asenujina, ⁸ I Jevnija sin Jeroamov, i Ila sin Ozija sina Mahrijeva, i Mesulam sin Sefatije sina Raguila, sina Ivnijina; ⁹ I braæe njihove po porodicama svojim devet stotina pedeset i šest; svi bjehu ljudi poglavari od porodica po domovima otaca svojih. ¹⁰ A od sveštenika: Jedaja i Jojariv i Jahin, ¹¹ I Azarija sin Helkije sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahitovova, starješina u domu Gospodnjem, ¹² I Adaja sin Jeroama sina Pashora, sina Malhijina, i Masaj sin Adila sina Jazire, sina Mesulama, sina Mesilemita, sina Imirova; ¹³ I braæe njihove, poglavara otaèkih domova svojih, tisuæa i sedam stotina i šezdeset ljudi vrijednijeh na poslu u službi u domu Gospodnjem. ¹⁴ A od Levita Semaja sin Asuva, sina Azrikama, sina Asavijina, između sinova Merarijevih; ¹⁵ I Vakvakar i Eres i Galal i Matanija, sin Mihe sina Zihrija, sina Asafova; ¹⁶ I Ovadija sin Semaje sina Galala, sina Jedutunova, i Varahija sin Ase sina Elkanina, koji stanovaše u selima Netofatskim. ¹⁷ I vratari: Salum i Akuv i Talmon i Ahiman, i braæa njihova; a Salum bješe poglavar. ¹⁸ On do sada bijaše na vratima carskim k istoku; to bijahu vratari po èetama sinova Levijevih. ¹⁹ A Salum sin Koreja sina Evijasafa, sina Korejeva, i braæa njegova od doma oca njegova, sinovi Korejevi, u poslu službenom èuvahu pragove kod šatora, kao što oci njihovi u okolu Gospodnjem èuvahu ulazak; ²⁰ A nad njima bješe starješina Fines sin Eleazarov, i Gospod bijaše s njim. ²¹ Zaharija sin Meselemijin bijaše vratar na vratima šatora od sastanka. ²² Svijeh ovijeh izabranijeh za vratare na pragovima bijaše dvjesta i dvanaest; biše popisani po selima svojim; David i Samuilo vidjelac postaviše ih radi

vjernosti njihove, ²³ Da oni i sinovi njihovi èuvaju stražu na vratima doma Gospodnjega, doma od šatora. ²⁴ Na èetiri strane bijahu vratari: na istoku, na zapadu, na jugu i na sjeveru. ²⁵ I braæa njihova po selima svojim dolazahu svakih sedam dana za svoje vrijeme da su s njima. ²⁶ Jer u službi bijahu svagda èetiri prva vratara, Levita, i bijahu postavljeni nad klijetima i nad riznicama doma Božijega; ²⁷ I oko doma Božijega noæivahu, jer na njima bijaše straža i dužni bijahu otvorati svako jutro. ²⁸ I neki od njih bijahu nad posuðem službenijem, jer ga na broj unošahu i na broj iznošahu. ²⁹ A neki od njih bijahu postavljeni nad drugim stvarima i nad svijem stvarima posveæenijem, nad brašnom i vinom i uljem i kadom i mirisima. ³⁰ A neki sinovi sveštenieki gotovljahu mast od tjeih mirisa. ³¹ A Matatija između Levita, prvenac Salumov od porodice Korejeve, bijaše nad stvarima koje se peku u tavi. ³² A između sinova Katovijeh, braæe njihove, bijahu neki nad hljebom postavljenijem, gotoveæi ga svake subote. ³³ Između njih bijahu i pjevaèi poglavari domova otaèkih među Levitima, koji stanovahu po klijetima bez drugoga posla, jer dan i noæ bijahu u svom poslu. ³⁴ To su poglavari domova otaèkih među Levitima, po porodicama svojim, poglavari, i življahu u Jerusalmu. ³⁵ A u Gavaonu stanovaše Jehilo otac Gavaonu; a ime ženi njegovoj bješe Maha; ³⁶ A sin mu prvenac bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nir i Nadav, ³⁷ I Gedor, i Ahijo i Zaharija i Miklot; ³⁸ A Miklot rodi Simeama; i oni nastavahu prema braæi svojoj u Jerusalmu s braæom svojom. ³⁹ A Nir rodi Kisa; a Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatana i Malhisuja i Avinadava i Esvala. ⁴⁰ A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival rodi Mihu. ⁴¹ A sinovi Mišini bjehu: Fiton i Meleh i Tareja. ⁴² A Ahaz rodi Jaru; a Jara rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija; a Zimrije rodi Mosu; ⁴³ A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe Refaja, a

1. Dnevnika 9:44 19 1. Dnevnika 10:13

njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. ⁴⁴ Asilo pak imaše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i Searija i Ovadija i Anan. To su sinovi Asilovi.

10

¹ A Filisteji se pobiše s Izrailjem, i pobjegoše Izrailjci ispred Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelvuji. ² I stigoše Filisteji Saula i sinove njegove, i pogubiše Filisteji Jonatana i Avinadava i Malhisuja, sinove Saulove. ³ I boj posta žešæi oko Saula, i nađoše ga strijelci, i on se uplaši od strijelaca. ⁴ I reče Saul momku koji mu nošаше oružje: izvadi maè svoj, i probodi me da ne dođu ti neobrezani i narugaju mi se. Ali ne htje momak koji mu nošаше oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul uze maè i baci se na nj. ⁵ A kad momak koji mu nošаше oružje vidje gdje umrije Saul, baci se i on na svoj maè, i umrije. ⁶ Tako pogibe Saul; i tri sina njegova i sva èeljad njegova pogiboše zajedno. ⁷ A kad svi Izrailjci koji bijahu u dolini vidješe gdje pobjegoše Izrailjci i gdje pogibe Saul i sinovi njegovi, ostaviše gradove svoje i pobjegoše, te dođoše Filisteji i ostaše u njima. ⁸ A sutradan dođoše Filisteji da svlaèe mrtve, i nađoše Saula i sinove njegove gdje leže na gori Gelvuji. ⁹ I svukavši ga uzeše glavu njegovu i oružje njegovo, i poslaše u zemlju Filistejsku na sve strane da se objavi kod lažnijeh bogova njihovijeh i po narodu. ¹⁰ I ostaviše oružje njegovo u kuæi bogova svojih, a glavu mu objesiše u kuæi Dagonovoj. ¹¹ A kad èuše svi u Javisu Galadskom sve što uèiniše Filisteji od Saula, ¹² Podigoše se svi junaci i uzeše tijelo Saulovo i tjelesa sinova njegovijeh, i donesoše ih u Javis, i pogreboše kosti njihove pod hrastom u Javisu, i postiše sedam dana. ¹³ I tako pogibe Saul za bezakonje svoje, koje uèini Gospodu što ne sluša rijeèi Gospodnje i

što traži da pita duh vraćarski, ¹⁴ A ne pita Gospoda; zato ga ubi, i prenese carstvo na Davida sina Jesejeva.

11

¹ I sabraše se svi Izrailjci k Davidu u Hevron, i rekoše: evo, mi smo kost tvoja i tijelo tvoje. ² I pređe dok Saul bijaše car ti si odvodio i dovodio Izrailja; i Gospod Bog tvoj rekao ti je: ti æeš pasti narod moj Izrailja; i ti æeš biti vođ narodu mojemu Izrailju. ³ Tako dođoše sve starješine Izrailjeve k caru u Hevron, i uèini s njima David vjeru u Hevronu pred Gospodom, i pomazaše Davida za cara nad Izrailjem kao što bješe rekao Gospod preko Samuila. ⁴ Potom otide David sa svijem Izrailjem na Jerusalem, a to je Jevus, jer ondje bijahu Jevuseji, koji življahu u onoj zemlji. ⁵ I rekoše Jevušani Davidu: neæeš uæi ovamo. Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov. ⁶ Jer David reèe: ko prvi nadbije Jevuseje, biæe knez i vojvoda. I Joav sin Serujin izide prvi, i posta knez. ⁷ Poslije sjeðaše David u tom gradu, zato ga prozvaše grad Davidov. ⁸ I sazida grad unaokolo, od Milona unaokolo; a Joav opravi ostatak grada. ⁹ I David jednako napredovaše i siljaše se, jer Gospod nad vojskama bješe s njim. ¹⁰ A ovo su poglavice među junacima Davidovijem, koji junaèki radiše uza nj za carstvo njegovo sa svijem Izrailjem da bude car nad Izrailjem po rijeèi Gospodnjoj; ¹¹ I ovo je broj junaka Davidovijeh: Jasoveam sin Ahmonijev, prvi između trideset; on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih ujedanput. ¹² A za njim Eleazar sin Dodov Ahošanin, on bijaše jedan od tri junaka. ¹³ On bijaše s Davidom u Fasdanimu, kad se Filisteji skupiše na boj; i ondje bijaše njiva puna jeèma, i narod pobježe od Filisteja, ¹⁴ A oni stadoše usred njive, i odbraniše je pobivši Filisteje; i Gospod dade izbavljenje veliko. ¹⁵ I ta tri prva između trideset

sidoše ka stijeni k Davidu u peæinu Odolamsku, kad vojska Filistejska stajaše u okolu u dolini Rafajskoj. ¹⁶ A David bijaše onda u gradu, a straža Filistejska bijaše tada u Vitlejemu. ¹⁷ I David zaželje i reèe: ko bi mi donio vode da pijem iz studenca Vitlejemskoga što je kod vrata? ¹⁸ Tada ta trojica prodriješe kroz oko Filistejski, i zahvatiše vode iz studenca Vitlejemskoga koji je kod vrata, i donesoše i dadoše Davidu; a David ne htje piti, nego je izli Gospodu. ¹⁹ I reèe: ne dao mi Bog moj da to uèinim! eda li æu piti krv tjih ljudi koji ne mariše za život svoj? jer je donesoše ne mareæi za život svoj. I ne htje je piti. To uèiniše ta tri junaka. ²⁰ I Avisaj brat Joavov bješe prvi između trojice. I on mahnu kopljem svojim na tri stotine, i pobi ih, i proslavi se među trojicom; ²¹ Među trojicom bješe slaviji od druge dvojice i bješe im poglavica; ali one trojice ne stiže. ²² Venaja sin Jodajev, sin èovjeka junaka iz Kavseila, koji uèini velika djela, on pogubi dva junaka Moavska, i sišav ubi lava u jami kad bješe snijeg. ²³ On ubi i nekoga Misirca visoka pet lakata. Imaše Misirac u ruci koplje kao vratilo, a on izide na nj sa štapom, i istrže Misircu koplje iz ruke, i ubi ga njegovijem kopljem. ²⁴ To uèini Venaja sin Jodajev, i bi slavan među ova tri junaka. ²⁵ Bješe najslavniji između tridesetorice, ali one trojice ne stiže. I David ga postavi nad pratiocima svojim. ²⁶ Junaci između vojnika bijahu: Asailo brat Joavov, Elhanan sin Dodov iz Vitlejema, ²⁷ Samot Arorarin, Helis Felonjanin, ²⁸ Ira sin Ikisov iz Tekoje, Avijezer iz Anatota, ²⁹ Sivehaj iz Husata, Ilaj iz Ahoha, ³⁰ Maraj iz Netofata, Heled sin Vanin iz Netofata, ³¹ Itaj sin Rivajev iz Gavaje sinova Venjaminovih, Venaja iz Faratona, ³² Uraj od potoka Gaskih, Avilo iz Arvata, ³³ Azmavet iz Varuma, Elijava iz Salvona, ³⁴ Sinovi Asima Gizonjanina, Jonatan sin Sagijin Araranin, ³⁵ Ahijam sin Saharov Araranin, Elifal sin Urov, ³⁶ Efer

iz Mehirata, Ahija iz Felona, ³⁷ Esro Karmilac, Naraj sin Esvajev, ³⁸ Joilo brat Natanov, Mivar sin Agirijev, ³⁹ Selek Amonac, Naraj Viroæanin, koji nošase oružje Joavu sinu Serujinu, ⁴⁰ Ira Jetranin, Gariv Jetranin, ⁴¹ Urija Hetejin, Zavad sin Alajev, ⁴² Adina sin Sizin od sinova Ruvimovijeh, poglavar sinova Ruvimovijeh, i trideset s njim, ⁴³ Anan sin Mašin, i Josafat iz Mitne, ⁴⁴ Ozija iz Asterota, Sama i Jehilo sinovi Hotana Aroiranina, ⁴⁵ Jediailo sin Simrijev i Joha brat mu iz Tise, ⁴⁶ Elilo Mavljanin, i Jerivaj i Josavija sinovi Elnamovi, i Jetema Moavac, ⁴⁷ Elilo i Ovid i Jasilo iz Mesovaje.

12

¹ A ovo su koji dođoše k Davidu u Siklag dok se još krijaše od Saula sina Kisova, i bijahu među junacima pomažuæi u ratu, ² Naoružani lukom, iz desne ruke i iz lijeve gađahu kamenjem i iz luka strijelama, između braæe Saulove, od plemena Venijaminova: ³ Poglavar Ahijezer i Joas sinovi Semaje iz Gavaje, Jezilo i Felet sinovi Azmavetovi, i Veraha i Juj iz Anatota, ⁴ I Ismaja Gavaonjanin, junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom, i Jeremija i Jazilo i Joanan i Jozavad od Gedirota, ⁵ Eluzaj i Jerimot i Valija i Semarija i Sefatija od Arufa, ⁶ Elkana i Jesija i Azareilo i Joezer i Jasoveam Korijani, ⁷ I Joila i Zevadija sinovi Jeroamovi iz Gedora. ⁸ I od plemena Gadova prebjegoše k Davidu u grad u pustinju hrabri junaci, vješti boju, naoružani štitom i kopljem, kojima lice bijaše kao lice lavovsko, i bijahu brzi kao srne po gorama: ⁹ Eser prvi, Ovadija drugi, Elijav treæi, ¹⁰ Mismana ðetvrti, Jeremija peti, ¹¹ Ataj šesti, Elilo sedmi, ¹² Joanan osmi, Elzaval deveti, ¹³ Jeremija deseti, Mohvanaj jedanaesti. ¹⁴ To bijahu između sinova Gadovijeh poglavari u vojsci, najmanji nad stotinom a najveæi nad tisuuom. ¹⁵ Oni prijeđoše preko

Jordana prvoga mjeseca kad se razli preko svijeh bregova svojih, i otjeraše sve iz dolina na istok i na zapad. ¹⁶ A dođoše i od sinova Venijaminovijeh i Judinijeh k Davidu u grad. ¹⁷ I izide im David na susret, i govoreæi reèe im: ako mira radi idete k meni, da mi pomožete, srce æe se moje združiti s vama; ako li ste došli da me izdate neprijateljima mojim, nepravde nema na meni, neka vidi Gospod otaca naših i neka sudi. ¹⁸ Tada duh dođe na Amasaja poglavara među vojvodama, te reèe: tvoji smo, Davide, i s tobom æemo biti, sine Jesejev; mir, mir tebi i pomagaèima tvojim, jer ti pomaže Bog tvoj. Tako ih primi David, i postavi ih među poglavare nad èetama. ¹⁹ I od sinova Manasijinih neki prebjegoše Davidu kad iđāše s Filistejima na Saula u boj, ali im ne pomogoše; jer knezovi Filistejski dogovorivši se vratiše ga govoreæi: na pogibao našu prebjegnuæe gospodaru svajemu Saulu. ²⁰ Kad se vraæāše u Siklag, prebjegoše k njemu iz plemena Manasijina: Adna i Jozavad i Jedialo i Mihailo i Jozavad i Eliuj i Saltaj, tisuænici u plemenu Manasijinu. ²¹ I oni pomagahu Davidu protivu èeti, jer hrabri junaci bjehu svi, te postaše vojvode u njegovoj vojsci. ²² Jer svaki dan dolažahu k Davidu u pomoæ, dokle posta velika vojska kao vojska Božija. ²³ A ovo je broj ljudi naoružanijeh za vojsku koji dođoše k Davidu u Hevron da prenesu carstvo Saulovo na nj po rijeèi Gospodnjoj: ²⁴ Sinova Judinijeh koji nošahu štit i koplje šest tisuæa i osam stotina naoružanijeh za vojsku; ²⁵ Sinova Simeunovijeh hrabrijuh vojnika sedam tisuæa i sto; ²⁶ Sinova Levijevih èetiri tisuæe i šest stotina; ²⁷ I Jodaj poglavar između sinova Aronovijeh i s njim tri tisuæe i sedam stotina; ²⁸ I Sadok mladiæ, hrabar junak, i od doma oca njegova dvadeset i dva kneza; ²⁹ I sinova Venijaminovih, braæe Saulove, tri tisuæe; jer ih se mnogi još držahu doma Saulova; ³⁰ I sinova Jefremovijeh dvade-

set tisuæa i osam stotina hrabrijih junaka, ljudi na glasu u porodicama otaca svojih; ³¹ A od polovine plemena Manasijina osamnaest tisuæa, koji biše imenovani poimence da doðu da postave Davida carem; ³² I sinova Isaharovijeh, koji dobro razumijevahu vremena da bi znali šta æe èiniti Izrailj, knezova njihovijeh dvjesta, i sva braæa njihova slušahu ih; ³³ Sinova Zavulonovijeh, koji iðahu na vojsku i naoružani bijahu za boj svakojakim oružjem, pedeset tisuæa, koji se postavljahu u vrste pouzdana srca; ³⁴ A od plemena Neftalimova tisuæa poglavara i s njima trideset i sedam tisuæa sa štitovima i kopljima; ³⁵ A od plemena Danova dvadeset i osam tisuæa i šest stotina naoružanijeh za boj; ³⁶ A od plemena Asirova èetrdeset tisuæa vojnika vještijeh postaviti se za boj; ³⁷ A onijeh ispreko Jordana, od plemena Ruvimova i Gadova i od polovine plemena Manasijina, sto i dvadeset tisuæa sa svakojakim oružjem ubojitijem. ³⁸ Svi ovi vojnici u vojnièkom redu doðoše cijela srca u Hevron da postave Davida carem nad svijem Izrailjem. A i ostali svi Izrailjci bijahu složni da carem postave Davida. ³⁹ I bijahu ondje s Davidom tri dana jeduæi i pijuæi, jer im braæa bijahu pripravila. ⁴⁰ A i oni koji bijahu blizu njih, dori do Isahara i Zavulona i Neftalima, donošahu hljeba na magarcima i na kamilama i na mazgama i na volovima, jela, brašna, smokava i suhoga grožða i vina i ulja, volova, ovaca izobila; jer bijaše radost u Izrailju.

13

¹ I David uèini vijeæe s tisuæenicima i sa stotinicima i sa svijem vojvodama, ² I reèe David svemu zboru Izrailjevu: ako vam je po volji, i ako je od Gospoda Boga našega, da pošaljemo na sve strane k braæi svojoj ostaloj po svijem krajevima Izrailjevijem, i k sveštenicima i Levitima po

gradovima i podgrađima njihovijem, da se skupe k nama,
³ Pa da donesemo k sebi kovèeg Boga svojega, jer ga ne tražismo za vremena Saulova. ⁴ A sav zbor reèe da se tako uèini, jer to bi po volji svemu narodu. ⁵ I tako David sabra sav narod Izrailjev od Sihora Misirskoga dori do Emata, da donesu kovèeg Božji iz Kirijat-Jarima. ⁶ I otide David sa svijem Izrailjem u Valu, u Kirijat-Jarim Judin, da prenesu odande kovèeg Boga Gospoda, koji sjedi na heruvimima, èije se ime prizivlje. ⁷ I povezoše kovèeg Božji na novijem kolima iz kuæe Avinadavove; a Uza i Ahijo upravljahu kolima. ⁸ A David i sav narod Izrailjev igrahu pred Bogom iz sve snage pjevajuæi i udarajuæi u gusle i u psaltire i u bubnje i u kimvale i trubeæi u trube. ⁹ A kad dođoše do gumna Hidonova, Uza se maši rukom da prihvati kovèeg, jer volovi potegoše na stranu. ¹⁰ I Gospod se razgnjevi na Uzu, i udari ga što se maši rukom za kovèeg, te umrije ondje pred Bogom. ¹¹ I ožalosti se David što Gospod ubi Uzu: zato se prozva ono mjesto Fares-Uza do danas. ¹² I uplaši se David od Boga u onaj dan, i reèe: kako æu donijeti k sebi kovèeg Božji? ¹³ I ne prenese David kovèega k sebi u grad Davidov, nego ga skloni u kuæu Ovid-Edoma Getejina. ¹⁴ I osta kovèeg Božji kod porodice Ovid-Edomove u kuæi njegovoj tri mjeseca. I Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve što imaše.

14

¹ A Hiram car Tirski posla poslanike k Davidu i drva kedrovijeh i zidara i drvodjelja da mu sagrađe kuæu. ² I razumje David da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem i da se carstvo njegovo podiže visoko radi naroda njegova Izrailja. ³ I David uze jošte žena u Jerusalimu i izrodi još sinova i kæeri. ⁴ I ovo su imena onijeh koji mu se rodiše u Jerusalimu: Samuja i Sovav, Natan i Solomun, ⁵ I

Jevar i Elisuja i Elfalet, ⁶ I Noga i Nefeg i Jafija, ⁷ I Elisama i Velijada i Elifalet. ⁸ A Filisteji èuvši da je David pomazan za cara nad svijem Izrailjem, izidoše svi Filisteji da traže Davida; a David èuvši to izide pred njih. ⁹ I Filisteji došavši raširiše se po dolini Rafajskoj. ¹⁰ Tada David upita Gospoda govoreæi: hoæu li izaæi na Filisteje? i hoæeš li ih dati u moje ruke? A Gospod mu reèe: izaði, i daæu ih u tvoje ruke. ¹¹ Tada otidoše u Val-Ferasim, i pobi ih ondje David, i reèe David: prodrije Bog neprijatelje moje mojom rukom, kao što voda prodire. Otuda se prozva mjesto Val-Ferasim. ¹² I ostaviše ondje bogove svoje; a David zapovjedi, te ih spališe ognjem. ¹³ A Filisteji opet po drugi put raširiše se po onom dolu. ¹⁴ I David opet upita Boga, a Bog mu reèe: ne idi za njima, nego se vrati od njih, pa udari na njih prema dudovima. ¹⁵ I kad èuješ da zašušti po vrhovima od dudova, tada izidi u boj; jer æe poæi Bog pred tobom da pobije vojsku Filistejsku. ¹⁶ I uèini David kako mu zapovjedi Bog, i pobiše vojsku Filistejsku od Gavaona do Gezera. ¹⁷ I razglasi se ime Davidovo po svijem zemljama; i Gospod zadade strah od njega svijem narodima.

15

¹ I naèini sebi David kuæe u gradu Davidovu, i spremi mjesto za kovèeg Božji, i razape mu šator. ² Tada reèe David: ne valja da nosi kovèeg Božji niko osim Levita, jer je njih izabrao Gospod da nose kovèeg Božji i da mu služe do vijeka. ³ I skupi David sve sinove Izrailjeve u Jerusalem da prenesu kovèeg Gospodnji na mjesto njegovo, koje mu bješe spremio. ⁴ Skupi David i sinove Aronove i Levite, ⁵ Od sinova Katovijeh: Urila poglavara i braæe njegove sto i dvadeset; ⁶ Od sinova Merarijevih: Asaju poglavara i braæe njegove dvjesta i dvadeset; ⁷ Od sinova Girsonovijeh: Joila poglavara i braæe njegove sto i trideset; ⁸ Od

sinova Elisafanovih: Semaju poglavara i braæe njegove dvjesta; ⁹ Od sinova Hevronovijeh: Elila poglavara i braæe njegove osamdeset; ¹⁰ Od sinova Ozilovijeh: Aminadava poglavara i braæe njegove sto i dvanaest. ¹¹ Tada dozva David Sadoka i Avijatara sveštenike, i Levite Urila i Asaju i Joila i Samaju i Elila i Aminadava, ¹² I reèe im: vi ste poglavari porodica otaèkih meðu Levitima; osveštajte sebe i braæu svoju, da donesete kovèeg Gospoda Boga Izrailjeva na mjesto koje sam mu spremio. ¹³ Jer što preðe ne uèiniste toga, Gospod Bog naš prodrije nas; jer ga ne tražismo kako treba. ¹⁴ I osveštaše se sveštenici i Leviti da prenesu kovèeg Gospoda Boga Izrailjeva. ¹⁵ I nosiše sinovi Levitski kovèeg Božji kao što je zapovjedio Mojsije po rijeèi Gospodnjoj na ramenima svojim i polugama. ¹⁶ I reèe David poglavarima Levitskim da postave između braæe svoje pjevaèe sa spravama muzièkim, sa psaltirima i guslama i kimvalima, da pjevaju u glas veselo. ¹⁷ I postaviše Leviti Emanu sina Joilova, i od braæe njegove Asafa sina Varahijina, i od sinova Merarijevih, braæe njihove, Etana sina Kisajina; ¹⁸ I s njima braæu njihovu drugoga reda: Zahariju i Venu i Jazila i Semiramota i Jehila i Unija i Elijava i Venaju i Masiju i Matatiju i Elifela i Mikneju i Ovid-Edoma i Jeila, vratare. ¹⁹ I pjevaèi Eman i Asaf i Etan udarahu u kimvale mjedene; ²⁰ A Zaharija i Ozilo i Semiramot i Jehilo i Unije i Elijav i Masija i Venaja u psaltire visoko, ²¹ A Matatija i Elifel i Mikneja i Ovid-Edom i Jeilo i Azazija u gusle nisko. ²² A Henanija poglavar meðu Levitima koji nošahu kovèeg ureðiavaše kako æe se nositi, jer bješe vješt. ²³ A Varahija i Elkana bjehu vratari kod kovèega. ²⁴ A Sevanija i Josafat i Natanailo i Amasaj i Zaharija i Venaja i Elijezer, sveštenici, trubljahu u trube pred kovèegom Božjim; a Ovid-Edom i Jehija bjehu vratari kod kovèega. ²⁵ I tako David i starješine Izrailjeve

i tisuænici iðahu prateæi kovèeg zavjeta Gospodnjega iz kuæe Ovid-Edomove s veseljem. ²⁶ I kad Bog pomože Levitima koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega prinesoše sedam volova i sedam ovnova. ²⁷ I David bijaše ogrnut plaštem od tankoga platna, tako i svi Leviti koji nošahu kovèeg i pjevaèi, i Henanija koji upravljaše nosiocima meðu pjevaèima. I David imaše na sebi opleæk lanen. ²⁸ I tako sav narod Izrailjev praæaše kovèeg zavjeta Gospodnjega klikujuæi i trubeæi u trube i u rogove i udarajuæi u kimvale i u psaltire i u gusle. ²⁹ A kad kovèeg zavjeta Gospodnjega ulažaše u grad Davidov, Mihala kæi Saulova gledajuæi s prozora vidje cara Davida gdje skaèe i igra, i podrugnu mu se u srcu svom.

16

¹ I kad donesoše kovèeg Božji, namjestiše ga usred šatora, koji mu razape David; i prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne pred Bogom. ² Potom prinesavši David žrtve paljenice i žrtve zahvalne, blagoslovi narod u ime Gospodnje. ³ I razdade svijem Izrailjcima, i ljudima i ženama, svakom po jedan hljeb i komad mesa i vrè vina. ⁴ Potom postavi pred kovèegom Gospodnjim sluge između Levita da pominju i slave i hvale Gospoda Boga Izrailjeva: ⁵ Asafa poglavara, a drugoga za njim Zahariju, i Jeila i Semiramota i Jehila i Matatiju i Elijava i Venaju i Ovid-Edoma; i Jeilo udaraše u psaltire i gusle, a Asaf u kimvale, ⁶ A Venaja i Jazilo sveštenici bijahu jednako s trubama pred kovèegom zavjeta Gospodnjega. ⁷ U taj dan naredi David prvi put da hvale Gospoda Asaf i braæa njegova: ⁸ Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljajte po narodima djela njegova. ⁹ Pjevajte mu, slavite ga, kazujte sva èudesa njegova. ¹⁰ Hvalite se svetijem imenom njegovijem; neka se veseli srce onijeh koji traže Gospoda.

¹¹ Tražite Gospoda i silu njegovu; tražite lice njegovo bez prestanka. ¹² Pamтите èudesu njegova, koja je uèinio, znake njegove i sudove usta njegovijeh. ¹³ Sjeme Izrailjevo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani njegovi. ¹⁴ On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi. ¹⁵ Pamтите uvijek zavjet njegov, rijeè koju je dao na tisuæu koljena. ¹⁶ Što je zavjetovao Avramu i za što se kleo Isaku, ¹⁷ To je postavio Jakovu za zakon i Izrailju za zavjet vjeèni, ¹⁸ Govoreæi: tebi æu dati zemlju Hanansku u našljedni dio. ¹⁹ Tada vas još bijaše malo na broj, bijaše vas malo, i bijaste došljaci. ²⁰ Iðahu od naroda do naroda, i iz jednoga carstva k drugomu plemenu. ²¹ Ne dade nikomu da im naudi, i karaše za njih careve: ²² Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne èinite zla. ²³ Pjevaj Gospodu, sva zemljo! javljajte od dana na dan spasenje njegovo. ²⁴ Kazujte po narodima slavu njegovu, po svijem plemenima èudesu njegova. ²⁵ Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti veoma; strašniji je od svijeh bogova. ²⁶ Jer su svi bogovi u naroda ništa; a Gospod je nebesa stvorio. ²⁷ Slava je i velièanstvo pred njim, sila i radost u stanu njegovu. ²⁸ Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i èast. ²⁹ Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu, nosite dare i idite preda nj, poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. ³⁰ Strepi pred njim, sva zemljo; zato je vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti. ³¹ Nek se vesele nebesa i zemlja se raduje; i neka govore po narodima: Gospod caruje. ³² Neka pljeska more i što je u njemu; neka skaèe polje i sve što je na njemu. ³³ Tada neka se raduju drveta šumska pred Gospodom, jer ide da sudi zemlji. ³⁴ Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost njegova. ³⁵ I recite: spasi nas, Bože spasenja našega, i skupi nas i izbavi nas od naroda da slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom. ³⁶ Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do vijeka.

Tada sav narod reèe: amin; i hvališe Gospoda. ³⁷ I ostavi ondje pred kovèegom zavjeta Gospodnjega Asafa i braæu njegovu da služe pred kovèegom bez prestanka kao što treba od dana na dan, ³⁸ I Ovid-Edoma i braæu njegovu, šezdeset i osam, Ovid-Edoma sina Jedutunova i Osu, da budu vratari; ³⁹ A Sadoka sveštenika i braæu njegovu sveštenike pred šatorom Gospodnjim na visini u Gavaonu, ⁴⁰ Da prinose žrtve paljenice Gospodu na oltaru za žrtve paljenice bez prestanka jutrom i veèerom, i da èine sve što je napisano u zakonu Gospodnjem što je zapovjedio Izrailju, ⁴¹ I s njima Emanu i Jedutuna i druge izabrane, koji biše poimence imenovani da hvale Gospoda, jer je do vijeka milost njegova, ⁴² S njima Emanu i Jedutuna, da trube u trube i udaraju u kimvale i u druge sprave muzičke Bogu; a sinove Jedutunove da budu vratari. ⁴³ Potom se razide sav narod, svak svojoj kuæi, a David se vrati da blagoslovi dom svoj.

17

¹ A kad David sjeðaše kod kuæe svoje, reèe David Natanu proroku: gle, ja stojim u kuæi od kedrova drveta, a kovèeg zavjeta Gospodnjega pod zavjesima. ² A Natan reèe Davidu: što ti je god u srcu, èini, jer je Bog s tobom. ³ Ali onu noæ dođe rijeè Božija Natanu govoreæi: ⁴ Idi i reci Davidu služi mojemu: ovako veli Gospod: ti mi neæeš sazdati kuæu da u njoj nastavam. ⁵ Kad nijesam nastavao u kuæi otkad izvedoh Izrailja do danas, nego sam išao od šatora do šatora i od naslona do naslona, ⁶ Kuda sam god hodio sa svijem Izrailjem, jesam li jednu rijeè rekao kome između sudija Izrailjevijeh kojima zapovijedah da pasu narod moj, i kazao: zašto mi ne naèinite kuæu od kedra? ⁷ Ovako dakle reci služi mojemu Davidu: ovako veli Gospod nad vojskama: ja te uzeh od tora, od ovaca, da

budeš vođ narodu mojemu Izrailju. ⁸ I bjeħ s tobom kuda si god išao, i istrijebiħ sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti ime kao što je ime velikih ljudi na zemlji. ⁹ I odrediaeu mjesto narodu svojemu Izrailju, i posadiaeu ga, te æ nastavati u svom mjestu, i neæ se više pretresati; niti æ im više dosađivati nepravednici kao prije, ¹⁰ I od onoga dana kad sam postavio sudije nad narodom svojim Izrailjem; i pokorih sve neprijatelje tvoje; nego ti javljam da æ ti Gospod sazidati kuæu. ¹¹ I kad se navršæ dani tvoji da otideš k ocima svojim, podignuæu sjeme tvoje nakon tebe, koje æ biti između sinova tvojih, i utvrdiaeu carstvo njegovo. ¹² On æ mi sazidati dom, i utvrdiaeu prijesto njegov do vijeka. ¹³ Ja æu mu biti otac, i on æ mi biti sin; a milosti svoje neæu ukloniti od njega kao što sam uklonio od onoga koji bješe prije tebe. ¹⁴ Nego æu ga utvrditi u domu svom i u carstvu svom do vijeka, i prijesto æ njegov stajati do vijeka. ¹⁵ Po svijem ovijem riječima i po svojoj stvari kaza Natan Davidu. ¹⁶ Tada dođe car David i stade pred Gospodom, i reče: ko sam ja, Gospode Bože, i šta je dom moj, te si me doveo dovdæ? ¹⁷ I to ti se èini malo, Bože, nego si govorio i za dom slugæ svojega na dugo vremena, i postarao si mi se za tu slavu zakonom èovječijim, Gospode Bože. ¹⁸ Šta æ još David da ti govori o èasti slugæ svojega, kad ti znaš slugu svojega? ¹⁹ Gospode, slugæ svojega radi i po srcu svojemu èiniš svu ovu veliku stvar, obznanjujuæi sve ove velike stvari. ²⁰ Gospode, nema takoga kakav si ti, i nema Boga osim tebe, po svemu što èusmo svojim ušima. ²¹ Jer koji je narod na zemlji kao tvoj narod Izrailj? radi kojega je Bog išao da ga iskupi da mu bude narod, i da steèe sebi ime velikim i strašnim djelima izgoneæi narode ispred naroda svojega, koji si iskupio iz Misira. ²² Jer si uèinio narod svoj Izrailja svojim narodom do vijeka; a ti si im, Gospode, Bog. ²³ I tako, Gospode, rijeè koju si obrekao

sluzi svojemu i domu njegovu neka bude tvrda dovijeka, i uèini kako si rekao. ²⁴ Neka bude tvrda, da se velièa ime tvoje dovijeka i da se govori: Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev jest Bog nad Izrailjem, i dom Davida sluge tvogega neka stoji tvrdo pred tobom. ²⁵ Jer si ti, Bože moj, javio sluzi svojemu da æeš mu sazidati dom, zato se sluga tvoj usudi da ti se pomoli. ²⁶ Tako Gospode, ti si Bog, i obrekao si sluzi svojemu to dobro. ²⁷ Budi dakle voljan i blagoslovi dom sluge svojega da bude dovijeka pred tobom; jer kad ti, Gospode, blagosloviš, biæe blagosloven dovijeka.

18

¹ A poslije toga pobi David Filisteje i pokori ih, i uze Gat i sela njegova iz ruku Filistejskih. ² Pobi i Moavce, i postaše Moavci sluge Davidove i plaæahu mu danak. ³ Razbi David i Adar-Ezera cara Sovskoga u Ematu izašav da raširi vlast svoju do rijeke Efrata. ⁴ I uze mu David tisuæu kola i sedam tisuæa konjika i dvadeset tisuæa pješaka, i podreza David žile svijem konjma kolskim, samo ostavi za sto kola. ⁵ A bijahu došli Sirci iz Damaska u pomoæ Adar-Ezeru caru Sovskomu, i David pobi dvadeset i dvije tisuæe Siraca. ⁶ I namjesti David vojsku u Siriji što je pod Damaskom, i Sirci postaše sluge Davidove plaæajuæi mu danak. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. ⁷ I David uze zlatne štitove koje imahu sluge Adar-Ezerove, i donese ih u Jerusalem. ⁸ I iz Tivata i iz Huna gradova Adar-Ezerovijeh odnese David silnu mjed, od koje Solomun naèini more mjedeno i stupove i posuðe mjedeno. ⁹ A kad èu Toja car Ematski da je David pobio svu vojsku Adar-Ezera cara Sovskoga, ¹⁰ Posla Adorama sina svojega k caru Davidu da ga pozdravi i da mu èestita što je vojevao na Adar-Ezera i ubio ga, jer Toja imaše rat s Adar-Ezerom, i svakojakih zaklada zlatnijeh i srebrnijeh i mjedenijeh. ¹¹ Pa i to

car David posveti Gospodu sa srebrom i zlatom što bješe uzeo od svijeh naroda, od Edomaca i od Moavaca i od sinova Amonovijeh i od Filisteja i od Amalika. ¹² I Avisaj sin Serujin pobi osamnaest tisuæa Idumejaca u slanoj dolini. ¹³ I namjesti vojsku po Idumeji, i svi Idumejci postaaše sluge Davidove. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. ¹⁴ Tako carova David nad svijem Izrailjem sudeæi i dajuæi pravdu svemu narodu svojemu. ¹⁵ I Joav sin Serujin bješe nad vojskom, a Josafat sin Ahiludov pametar, ¹⁶ A Sadok sin Ahitovov i Avimeleh sin Avijatarov sveštenici, a Susa pisar, ¹⁷ A Venaja sin Jodajev bješe nad Heretejima i Feletejima, a sinovi Davidovi prvi do cara.

19

¹ A poslije toga umrije Nas car sinova Amonovijeh, i zacari se sin njegov na njegovo mjesto. ² I reèe David: da uèinim milost Anunu sinu Nasovu, jer je otac njegov uèinio meni milost. I posla David poslanike da ga potješe za ocem. I doðoše sluge Davidove u zemlju sinova Amonovijeh k Anunu da ga potješe. ³ A knezovi sinova Amonovijeh rekoše Anunu gospodaru svojemu: misliš da je David zato poslao ljude da te potješe što je rad uèiniti èast ocu tvojemu? a nijesu zato došle sluge njegove k tebi da promotre i uhode i obore zemlju? ⁴ Tada Anun uhvati sluge Davidove, i obrija ih i otsijeèe im haljine po pole do zadnjice, i opravi ih natrag. ⁵ A kad neki otidoše, te javiše Davidu za te ljude, on posla pred njih, jer ljudi bijahu grdno osramoæeni, i poruèi im car: sjedite u Jerihonu dok vam naraste brada, pa onda doðite natrag. ⁶ A kad vidješe sinovi Amonovi gdje se omraziše s Davidom, onda Anun i sinovi Amonovi poslaše tisuæu talanata srebra da najme kola i konjika iz Mesopotamije i iz Sirije Mahe i iz Sove. ⁷ I najmiše trideset i dvije tisuæe kola i cara od Mahe s

narodom njegovijem, koji dođoše i stadoše u oko prema Medevi. A i sinovi Amonovi skupiše se iz gradova svojih i dođoše na boj. ⁸ A David kad to èu, posla Joava sa svom hrabrom vojskom. ⁹ I izidoše sinovi Amonovi i uvrstaše se pred vratima gradskim; a carevi koji dođoše bijahu za se u polju. ¹⁰ I Joav vidjeæi namještenu vojsku prema sebi sprijed i sastrag, uze odabrane iz sve vojske Izrailjske, i namjesti ih prema Sircima. ¹¹ A ostali narod predade Avisaju bratu svojemu; i namjestiše ih prema sinovima Amonovijem. ¹² I reèe: ako Sirci budu jaèi od mene, doði mi u pomoæ; ako li sinovi Amonovi budu jaèi od tebe, ja æu tebi doæi u pomoæ. ¹³ Budi junak i drži mo se junaèki za svoj narod i za gradove Boga svojega; a Gospod neka uèini što mu je drago. ¹⁴ Tada Joav i narod koji bijaše s njim primakoše se da udare na Sirce; ali oni pobjegoše ispred njih. ¹⁵ A sinovi Amonovi kad vidješe gdje pobjegoše Sirci, pobjegoše i oni ispred Avisaja brata njegovog i uđoše u svoj grad. Potom se Joav vrati u Jerusalim. ¹⁶ Ali Sirci kad vidješe gdje ih nadbiše Izrailjci, poslaše poslanike te dovedoše Sirce ispreko rijeke; a Sofak vojvoda Adar-Ezerov iđaðe pred njima. ¹⁷ Kad to javiše Davidu, on skupi sve Izrailjce, i prijeđe preko Jordana, i dođe k njima, i namjesti vojsku prema njima; a kad namjesti David vojsku prema njima, pobiše se s njim. ¹⁸ Ali pobjegoše Sirci ispred Izrailja, i pobi David Siraca sedam tisuæa kola i èetrdeset tisuæa pješaka, i Sofaka vojvodu pogubi. ¹⁹ I kad vidješe sluge Adar-Ezerove da ih razbi Izrailj, uèiniše mir s Davidom i služahu mu; i ne htješe više Sirci pomagati sinovima Amonovijem.

20

¹ A kad prođe godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku, Joav izvede vojsku, te potiraše zemlju sinova

Amonovijeh, i došavši opkoli Ravu; a David bješe ostao u Jerusalimu. I Joav osvoji Ravu i raskopa je. ² I David uze caru njihovu s glave krunu, i nađe da poteže talanat zlata, i drago kamenje bješe u njoj; i metnuše je na glavu Davidu, i odnese iz grada plijen vrlo velik. ³ A narod što bijaše u njemu izvede i isijeèe ih pilama i gvozdijenim branama i sjekirama. I tako uèini David svijem gradovima sinova Amonovijeh. Potom se vrati David sa svijem narodom u Jerusalem. ⁴ A poslije toga nasto rat u Gezeru s Filistejima; tada Sivehaj Husaæanin ubi Sifaja koji bijaše roda divovskoga, i biše pokoreni. ⁵ Nasto opet rat s Filistejima, u kom Elhanan sin Jairov ubi Lamiju brata Golijata Getejina, kojemu kopljaèa bijaše kao vratilo. ⁶ I opet nasto rat u Gatu, gdje bijaše jedan èovjek vrlo visok, koji imaše po šest prsta, skupa dvadeset i èetiri; i on bijaše roda divovskoga. ⁷ I ružaše Izrailja, te ga ubi Jonatan sin Samaje brata Davidova. ⁸ Ti bijahu sinovi istoga diva iz Gata, i pogiboše od ruke Davidove i od ruke sluga njegovijeh.

21

¹ Ali usta sotona na Izrailja i navrati Davida da izbroji Izrailja. ² I reèe David Joavu i knezovima narodnijem: idite, izbrojte sinove Izrailjeve od Virsaveje dori do Dana, pa mi javite da znam koliko ih ima. ³ Ali Joav reèe: neka doda Gospod narodu svojemu koliko ga je sada još sto puta toliko; nijesu li, care gospodaru moj, svi sluge gospodaru mojemu? zašto traži to gospodar moj? zašto da bude na grijeh Izrailju? ⁴ Ali rijeè careva nadjaèa Joava. I tako otide Joav i obide svega Izrailja, pa se vrati u Jerusalem. ⁵ I dade Joav broj prepisanoga naroda Davidu; i bijaše svega naroda Izrailjeva tisuæa tisuæa i sto tisuæa ljudi koji mahahu maèem, a naroda Judina èetiri

stotine i sedamdeset tisuæa ljudi koji mahahu maèem. ⁶ A plemena Levijeva i Venijaminova ne izbroji s njima, jer mrska bješe Joavu zapovijest careva. ⁷ A ne bješe mila Bogu ta stvar; zato udari Izrailja. ⁸ I David reèe Bogu: sagriješih veoma što to uradih; ali uzmi bezakonje sluge svojega, jer veoma ludo radih. ⁹ A Gospod reèe Gadu vidiocu Davidovu govoreæi: ¹⁰ Idi kaži Davidu i reci: ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi jedno da ti uèinim. ¹¹ I dođe Gad k Davidu i reèe mu: tako veli Gospod, biraj: ¹² Ili glad za tri godine, ili tri mjeseca da bježiš od neprijatelja svojih i maè neprijatelja tvojih da te stiže, ili tri dana maè Gospodnji i pomor da bude u zemlji i anđeo Gospodnji da ubija po svijem krajevima Izrailjevijem. Sada dakle gledaj što æu odgovoriti onomu koji me je poslao. ¹³ A David reèe Gadu: u tjeskobi sam ljutoj; ali neka zapadnem Gospodu u ruke, jer je veoma velika milost njegova; a ljudima da ne zapadnem u ruke. ¹⁴ I tako pusti Gospod pomor na Izrailja, te pade Izrailja sedamdeset tisuæa ljudi. ¹⁵ I posla Gospod anđela u Jerusalem da ga ubija; i kad ubijaše, pogleda Gospod i sažali mu se sa zla; i reèe anđelu koji ubijaše: dosta, spusti ruku svoju. A anđeo Gospodnji stajaše kod gumna Ornana Jevusejina, ¹⁶ A David podiže oèi svoje i vidje anđela Gospodnjega gdje stoji između zemlje i neba a u ruci mu go maè, kojim bješe zamahnuo na Jerusalem; i pade David i starješine nièice, obuèeni u kostrijet. ¹⁷ I reèe David Bogu: nijesam li ja zapovjedio da se izbroji narod? ja sam dakle zgriješio i zlo uèinio; a te ovce šta su uèinile? Gospode Bože moj, neka se ruka tvoja obrati na me i na dom oca mojega; ali ne na taj narod da ga potre. ¹⁸ Tada anđeo Gospodnji reèe Gadu da kaže Davidu da izide gore i naèini oltar Gospodu na gumnu Ornana Jevusejina. ¹⁹ I izide David po rijeèi Gadovoj, koju mu reèe u ime Gospodnje. ²⁰ A Ornan okrenuv se ugleda anđela,

i sakri se sa èetiri sina svoja. Jer Ornan vrsijaše pšenicu. ²¹ Utom dođe David do Ornana; i pogledav Ornan kad vidje Davida izide iz gumna i pokloni se Davidu licem do zemlje. ²² Tada reèe David Ornanu: daj mi to gumno da naèinim na njemu oltar Gospodu; za novce koliko vrijedi daj mi ga, da bi prestao pomor u narodu. ²³ A Ornan reèe Davidu: uzmi i neka èini gospodar moj car što mu je drago; evo dajem i volove za žrtve paljenice, i kola za drva, i pšenicu za dar; sve to dajem. ²⁴ A car David reèe Ornanu: ne, nego æu kupiti za novce šta vrijedi, jer neæu da prinesem Gospodu što je tvoje ni da prinesem žrtve paljenice poklonjene. ²⁵ I dade David Ornanu za ono mjesto na mjeru šest stotina sikala zlata. ²⁶ I ondje naèini David oltar Gospodu, i prinese žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i prizva Gospoda, i usliši ga spustivši oganj s neba na oltar žrtve paljenice. ²⁷ I zapovjedi Gospod anđelu, te vrati maè svoj u korice. ²⁸ U ono vrijeme vidjev David da ga Gospod usliši na gumnu Ornana Jevusejina prinošaše žrtve ondje. ²⁹ A šator Gospodnji, koji naèini Mojsije u pustinji, i oltar za žrtve paljenice bijaše u to vrijeme na visini u Gavaonu. ³⁰ I David ne može iæi k njemu da traži Boga, jer se uplaši od maèa anđela Gospodnjega.

22

¹ I reèe David: ovo je kuæa Gospoda Boga i ovo je oltar za žrtvu paljenicu Izrailju. ² I zapovjedi David da se skupe inostranci koji bijahu u zemlji Izrailjevoj, i odredi kamenare da tešu kamen da se gradi dom Božji. ³ I gvožđa mnogo za kline na krila vratima i na sastavke pripravi David, i mjedi mnogo bez mjere, ⁴ I drva kedrovijeh bez broja; jer dovožahu Sidonci i Tirci mnogo drva kedrovijeh Davidu. ⁵ Jer David govoraše: Solomun je sin moj dijete mlado, a dom koji treba zidati Gospodu treba da bude

vrlo velik za slavu i diku po svijem zemljama; zato æu mu pripraviti što treba. I pripravi David mnoštvo prije smrti svoje. ⁶ Potom dozva sina svojega Solomuna i zapovjedi mu da sazida dom Gospodu Bogu Izrailjevu. ⁷ I reèe David Solomunu: sine! bio sam naumio da sazidam dom imenu Gospoda Boga svojega. ⁸ Ali mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; neæeš ti sazidati doma imenu mojemu, jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. ⁹ Evo, rodiaæ ti se sin, on æe biti miran èovjek i smiriaæu ga od svijeh neprijatelja njegovijeh unaokolo; zato æe mu biti ime Solomun; i mir i pokoj daæu Izrailju za njegova vremena. ¹⁰ On æe sazidati dom imenu mojemu, i on æe mi biti sin, a ja njemu otac, i utvrdiaæu prijesto carstva njegova nad Izrailjem do vijeka. ¹¹ Zato, sine, Gospod æe biti s tobom, i biaæe sreæan, te æeš sazidati dom Gospoda Boga svojega kao što je govorio za te. ¹² Samo da ti da Gospod razum i mudrost kad te postavi nad Izrailjem da držiš zakon Gospoda Boga svojega. ¹³ Tada æeš biti sreæan, ako uzdržiš i ustvoriš uredbe i zakone koje je zapovjedio Gospod preko Mojsija Izrailju. Budi slobodan i hrabar, ne boj se i ne plaši se. ¹⁴ I evo, u nevolji svojoj pripravio sam za dom Gospodnji sto tisuæa talanata zlata i tisuæu tisuæa talanata srebra; a mjedi i gvoždã bez mjere, jer ga ima mnogo, takoðer i drva i kamena pripravio sam; a ti dodaj još. ¹⁵ A imaš i poslanika mnogo, kamenara i zidara i drvodjelja, i svakojakih ljudi vještijeh svakom poslu. ¹⁶ Ima zlata, srebra, i mjedi i gvoždã bez mjere; nastani dakle i radi, i Gospod æe biti s tobom. ¹⁷ Potom zapovjedi David svijem knezovima Izrailjevijem da pomažu Solomunu sinu njegovu: ¹⁸ Nije li s vama Gospod Bog vaš, koji vam je dao mir otkuda? jer je dao u ruke moje stanovnike ove zemlje, i zemlja je pokorena Gospodu i narodu njegovu. ¹⁹ Sada dakle

upravite srce svoje i dušu svoju da tražite Gospoda Boga svojega; nastanite i zidajte svetinju Gospodu Bogu da unesete kovèeg zavjeta Gospodnjega i sveto posuđe Božije u dom koji æe se sazidati imenu Gospodnjemu.

23

¹ I tako David star i sit života postavi Solomuna sina svojega carem nad Izrailjem. ² I sabra sve knezove Izrailjeve i sveštenike i Levite. ³ I biše izbrojeni Leviti od trideset godina i više, i bješe ih na broj s glave na glavu trideset i osam tisuæa ljudi. ⁴ Između njih bijaše dvadeset i èetiri tisuæe određenijeh na posao u domu Gospodnjem, a šest tisuæa upravitelja i sudija; ⁵ A èetiri tisuæe vratara i èetiri tisuæe koji hvaljahu Gospoda uz oruđa koja naèini za hvalu. ⁶ I razdijeli ih David u redove po sinovima Levijevim, Girsonu, Katu i Merariju. ⁷ Od Girsona bijahu: Ladan i Simej; ⁸ Sinovi Ladanovi: poglavar Jehilo i Zetam i Joilo, trojica; ⁹ Sinovi Simejevi: Selomit i Azilo i Haran, trojica. To su poglavari otaèkih porodica Ladanovijeh. ¹⁰ A sinovi Simejevi: Jat, Zina i Jeus i Verija, ta su èetvorica sinovi Simejevi. ¹¹ A Jat bijaše poglavar, a Ziza drugi; a Jeus i Verija nemahu mnogo djece, zato se brojahu u jedan dom otaèki. ¹² Sinovi Katovi: Amram, Isar, Hevron i Ozilo, èetvorica. ¹³ Sinovi Amramovi: Aron i Mojsije. Ali Aron bi odvojen da osveæuje svetinju nad svetinjama, on i sinovi njegovi dovijeka, da kade pred Gospodom, da mu služe i da blagosiljaju u ime njegovo dovijeka. ¹⁴ A sinovi Mojsija èovjeka Božijega broje se u pleme Levijevo. ¹⁵ Sinovi Mojsijevi: Girsom i Elijezer. ¹⁶ Sinovi Girsomovi: Sevuilo poglavar. ¹⁷ A sinovi Elijezerovi: Reavija poglavar. A nemaše Elijezer više sinova, nego se sinovi Reavijini umnožiše veoma. ¹⁸ Sinovi Isarovi: Selomit poglavar. ¹⁹ Sinovi Hevronovi: Jerija prvi, Amarija drugi, Jazilo

treæi, i Jekameam èetvrti. ²⁰ Sinovi Ozilovi: Miha prvi i Jesija drugi. ²¹ Sinovi Merarijevi: Malije i Musije. Sinovi Malije: Eleazar i Kis. ²² A Eleazar umrije i ne imaše sinova nego samo kæeri, i njima se oženiše sinovi Kisovi, braæa njihova. ²³ Sinovi Musije: Malije i Eder i Jeremot, trojica. ²⁴ To su sinovi Levijevi po otaèkim domovima svojim, poglavari domova otaèkih, koji biše izbrojeni po broju imena s glave na glavu, koji raðahu posao za službu u domu Gospodnjem, od dvadeset godina i više. ²⁵ Jer David reèe: mir dade Gospod Bog Izrailjev narodu svojem, i nastavaæe u Jerusalmu dovijeka. ²⁶ I Leviti neæe više nositi šatora i posuða njegova za službu njegovu. ²⁷ Jer po pošljednjoj naredbi Davidovoj biše izbrojeni sinovi Levijevi od dvadeset godina i više; ²⁸ Jer odreðeni bijahu da pomažu sinovima Aronovijem u službi u domu Gospodnjem u trijemovima i u klijetima, i da èiste sve svete stvari i da rade oko službe u domu Gospodnjem, ²⁹ I oko hljebova postavljenijeh, i oko bijeloga brašna za dar i oko kolaèa prijesnijeh i oko tavica, i oko svega što se prži, i oko svake mjere, ³⁰ I da stoje jutrom i hvale i slave Gospoda, i tako veèerom, ³¹ I kad se god prinose žrtve paljenice Gospodu, u subote, i na mladine i praznike, u broju po redu svom svagda pred Gospodom, ³² I da rade što treba raditi u šatoru od sastanka i u svetinji, i za sinove Aronove, braæu svoju, u službi u domu Gospodnjem.

24

¹ A meðu sinovima Aronovijem ovi su redovi: sinovi Aronovi bjehu Nadav i Avijud, Eleazar i Itamar. ² Ali Nadav i Avijud umriješe prije oca svojega i nemahu djece; zato biše sveštenici Eleazar i Itamar. ³ I razdijeli ih David: Sadoka, koji bijaše od sinova Eleazarovijeh, i Ahimeleha, koji bijaše od sinova Itamarovijeh, po redu njihovu u

službi njihovoj. ⁴ I nađe se sinova Eleazarovijeh više poglavica nego sinova Itamarovijeh, kad ih razdjeliše: od sinova Eleazarovijeh bijaše poglavica po domovima otaèkim šesnaest, a od sinova Itamarovijeh osam po domovima otaèkim. ⁵ I biše razdjeljeni ždrijebom i jedan i drugi; jer poglavari u svetinji i poglavari pred Bogom bijahu i od sinova Eleazarovijeh i od sinova Itamarovijeh. ⁶ I popisa ih Semaja sin Natanailov pisar od plemena Levijeva pred carem i knezovima i Sadokom sveštenikom i Ahimelehom sinom Avijatarovijem i pred poglavarima porodica otaèkih među sveštenicima i Levitima, jedan dom otaèki uzevši za Eleazara a jedan za Itamara. ⁷ I pade prvi ždrijeb na Jojariva, drugi na Jedaju, ⁸ Treæi na Harima, èetvrti na Seorima, ⁹ Peti na Malhiju, šesti na Mejamina, ¹⁰ Sedmi na Akosa, osmi na Aviju, ¹¹ Deveti na Isuja, deseti na Sehaniju, ¹² Jedanaesti na Eliasiva, dvanaesti na Jakima, ¹³ Trinaesti na Ufu, èetrnaesti na Jesevava, ¹⁴ Petnaesti na Vilgu, šesnaesti na Imira, ¹⁵ Sedamnaesti na Ezira, osamnaesti na Afisisa, ¹⁶ Devetnaesti na Petaju, dvadeseti na Jezekila, ¹⁷ Dvadeset prvi na Jahina, dvadeset drugi na Gamula, ¹⁸ Dvadeset treæi na Delaju, dvadeset èetvrti na Maziju. ¹⁹ To je red njihov za službu njihovu, kojim idu u dom Gospodnji na posao svoj po naredbi Arona oca svojega, kako mu bješe zapovjedio Gospod Bog Izrailjev. ²⁰ A od ostalih sinova Levijevih bijaše od sinova Amramovijeh Suvailo; od sinova Suvailovijeh Jedaja, ²¹ Od Reavije, od sinova Reavijinih poglavar Jesija; ²² Od sinova Isarovijeh Selomot, od sinova Selomotovijeh Jat; ²³ A od sinova Jerijinih Amarija drugi, Jazilo treæi, Jekameam èetvrti; ²⁴ Od sinova Uzilovijeh Miha; od sinova Mišinijeh Samir; ²⁵ Brat Mišin Jesija; od sinova Jesijinih Zaharija. ²⁶ Sinovi Merarijevi: Malije i Musije; od sinova Jazijinih Veno. ²⁷ Sinovi Merarijevi od

Jazije: Veno i Soam i Zahur i Ivrije; ²⁸ Od Malija Eleazar, koji nemaše sinova; ²⁹ Od Kisa, od sinova Kisovijeh: Jerameilo; ³⁰ I od sinova Musijeveih Malije i Eder i Jerimot. To bijahu sinovi Levitski po domovima otaca svojih. ³¹ I oni bacaše ždrijež prema braæi svojoj, sinovima Aronovijem, pred Davidom i Sadokom i Ahimelehom i poglavarima domova otaèkih meðu sveštenicima i Levitima, od domova otaèkih svaki poglavar prema bratu svojemu mlaðemu.

25

¹ I odvoji David s vojvodama za službu sinove Asafove i Emanove i Jedutunove, koji æe prorokovati uz gusle i psaltire i kimvale; i biše izmeðu njih izbrojeni ljudi za posao u svojoj službi: ² Od sinova Asafovijeh: Zahur i Josif i Netanija i Asarila, sinovi Asafovi, pod rukom Asafa, koji prorokovaše po naredbi carevoj; ³ Od Jedutuna: šest sinova Jedutunovijeh: Gedalija i Sorije i Jesaija, Asavija i Matatija i Simej pod rukom oca svojega Jedutuna, koji prorokovaše uz gusle hvaleæi i slaveæi Gospoda; ⁴ Od Emana: sinovi Emanovi: Vukija, Matanija, Ozilo, Sevuilo i Jerimot, Ananija i Ananije, Elijata, Gidaltija i Romanti-Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot. ⁵ Ti svi bijahu sinovi Emanu vidioca careva u rijeèima Božijim da se uzvišuje rog; jer Bog dade Emanu èetrnaest sinova i tri kæeri. ⁶ Svi oni bijahu pod rukom oca svojega pjevuæi u domu Gospodnjem uz kimvale i psaltire i gusle za službu u domu Božijem, kako car naređivaše Asafu i Jedutunu i Emanu. ⁷ I bješe ih na broj s braæom njihovom obuèenom pjesmama Gospodnjim, dvjesta i osamdeset i osam, samijeh vještaka. ⁸ I baciše ždrijež za službu svoju, mali kao veliki, uèitelj kao uèenik; ⁹ I pade prvi ždrijež za Asafa na Josifa, drugi na Gedaliju s braæom i sinovima njegovijem, njih dvanaest; ¹⁰ Treæi na Zahura,

sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹¹ Èetvrti na Iserija, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹² Peti na Netaniju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹³ Šesti na Vukiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁴ Sedmi na Jesarilu, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁵ Osmi na Jesaiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁶ Deveti na Mataniju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁷ Deseti na Simeja, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁸ Jedanaesti na Azareila, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ¹⁹ Dvanaesti na Asaviju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁰ Trinaesti na Savuila, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²¹ Èetrnaesti na Matatiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²² Petnaesti na Jeremota, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²³ Šesnaesti na Ananiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁴ Sedamnaesti na Josvekasu, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁵ Osamnaesti na Ananija, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁶ Devetnaesti na Malotija, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁷ Dvadeseti na Elijatu, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁸ Dvadeset prvi na Otira, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ²⁹ Dvadeset drugi na Gidaltiju, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ³⁰ Dvadeset treæi na Maziota, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest; ³¹ Dvadeset èetvrti na Romanti-Ezera, sinove njegove i braæu njegovu, njih dvanaest.

26

¹ A redovi vratarski bijahu: od sinova Korejevih bijaše Meselemija sin Korejev između sinova Asafovijeh; ² A sinovi Meselemijini: Zaharija prvenac, Jedialo drugi,

Zevadija treæi, Jatnilo èetvrti, ³ Elam peti, Joanan šesti, Elioinaj sedmi; ⁴ I Ovid-Edomovi sinovi: Semaja prvenac, Jozavad drugi, Joah treæi i Sahar èetvrti i Natanailo peti, ⁵ Amilo šesti, Isahar sedmi, Feultaj osmi; jer ga blagoslovi Bog. ⁶ I Semaji sinu njegovu rodiše se sinovi, koji starješovahu u domu oca svojega, jer bijahu dobri junaci. ⁷ Sinovi Semajini: Gotnije i Rafailo i Ovid i Elzavad braæa njegova, hrabri ljudi, Eliuj i Semahija. ⁸ Svi ovi bijahu od sinova Ovid-Edomovijeh, i oni i sinovi njihovi i braæa njihova, svi hrabri ljudi, krjepki za službu, bijaše ih šezdeset i dva od Ovid-Edoma. ⁹ A Meselemijinih sinova i braæe, hrabrijih ljudi, bijaše osamnaest. ¹⁰ A Osini sinovi, od sinova Merarijevih: Simrije poglavar, premda ne bješe prvenac, ali ga otac postavi poglavarem; ¹¹ Helkija drugi, Tevalija treæi, Zaharija èetvrti; svijeh sinova i braæe Osine bijaše trinaest. ¹² Od njih bijahu redovi vratarski po poglavarima da èuvaju stražu naizmjenice s braæom svojom služea i u domu Gospodnjem. ¹³ Jer metaše ždrijeb za maloga kao i za velikoga po domovima svojih otaca, za svaka vrata. ¹⁴ I pade ždrijeb na istok Selimiji; a Zahariji sinu njegovu, mudromu savjetniku, kad baciše ždrijeb, pade mu ždrijeb na sjever; ¹⁵ A Ovid-Edomu na jug, a sinovima njegovijem na riznicu; ¹⁶ Sufimu i Osi na zapad s vratima Salehetskim na putu koji ide gore; straža bješe prema straži: ¹⁷ S istoka šest Levita; sa sjevera èetiri na dan; s juga na dan èetiri; a kod riznice po dva; ¹⁸ Na Parvaru sa zapada èetiri na putu, dva kod Parvara. ¹⁹ To su redovi vratarski među sinovima Korejevim i sinovima Merarijevim. ²⁰ I ovi još bijahu Leviti: Ahija nad blagom doma Božijega, nad blagom od posveæenijeh stvari. ²¹ Od sinova Ladanovijeh između sinova Girsonovijeh od Ladana, između glavara domova otaèkih od Ladana sina Girsonova bijaše Jehilo, ²² Sinovi Jehilovi: Zetam i Joilo brat mu bijahu nad

blagom doma Gospodnjega; ²³ Od sinova Amramovijeh, Isarovijeh, Hevronovijeh, Ozilovijeh, ²⁴ Bijaše Sevulo sin Girsona sina Mojsijeva starješina nad blagom. ²⁵ A braæa njegova od Elijezera: Reavija sin mu, a njegov sin Jesaja, a njegov sin Joram, a njegov sin Zihrije, a njegov sin Selomit; ²⁶ Ovaj Selomit i braæa njegova bijahu nad svijem blagom od posveæenijeh stvari, koje posveti car David i poglavari domova otaèkih i tisuænici i stotnici i vojvode; ²⁷ Od ratova i od plijena posvetiše da se opravi dom Gospodnji; ²⁸ I što god bješe posvetio Samuilo vidjelac i Saul sin Kisov i Avenir sin Nirov i Joav sin Serujin; ko god posveæivaše, davaše u ruke Selomitu i braæi njegovoj. ²⁹ Od sinova Isarovijeh: Henanija i sinovi njegovi bijahu nad spoljašnjim poslovima u Izrailju, upravitelji i sudije. ³⁰ Od sinova Hevronovijeh Asavija i braæa njegova, tisuæa i sedam stotina hrabrijev ljudi, bijahu nad Izrailjem s ovu stranu Jordana na istoku za svaki posao Gospodnji i za službu carsku. ³¹ Izmeðu sinova Hevronovijeh bijaše Jerija poglavar sinovima Hevronovijem po porodicama njihovijem i domovima otaèkim. Èetrdesete godine carovanja Davidova potražiše ih i nađoše meðu njima hrabrijev junaka u Jaziru Galadskom. ³² I braæe njegove, hrabrijev ljudi, bijaše dvije tisuæe i sedam stotina glavara u domovima otaèkim; i postavi ih car David nad sinovima Ruvimovijem i Gadovijem i polovinom plemena Manasijina za sve poslove Božije i carske.

27

¹ A sinovi Izrailjevi po svom broju, glavari domova otaèkih, tisuænici i stotnici i upravitelji njihovi, služahu caru u svakom poslu u redovima, koji dolazahu i odlazahu od mjeseca do mjeseca, svakoga mjeseca u godini; a u

svakom redu bijaše ih dvadeset i èetiri tisuæe. ² Nad prvijem redom prvoga mjeseca bijaše Jasoveam sin Zavdilov, i u njegovu redu bijaše dvadeset i èetiri tisuæe. ³ Od sinova Faresovijeh bijaše poglavar nad svijem starješinama u vojsci prvoga mjeseca. ⁴ A nad redom drugoga mjeseca bijaše Dodaj Ahošanin, i vojvoda u njegovu redu bješe Miklot; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ⁵ Treæi vojvoda treæega mjeseca bješe Venaja sin Jodaja sveštenika, poglavar; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ⁶ Ovaj Venaja bješe junak meðu tridesetoricom i nad tridesetoricom; i nad redom njegovijem bješe Amizavad sin mu. ⁷ Èetvrti, èetvrtoga mjeseca Asailo brat Joavov, i za njim Zevadija sin mu; i u redu njegovu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ⁸ Peti, petoga mjeseca, poglavar Samut Jezrajanin, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ⁹ Šesti, šestoga mjeseca, Ira sin Ikisov Tekojanin, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹⁰ Sedmi, sedmoga mjeseca, Helis Felonjanin od sinova Jefremovijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹¹ Osmi, osmoga mjeseca, Sivehaj Husaæanin od sinova Zarinijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹² Deveti, devetoga mjeseca, Avijezer Anatoæanin od sinova Venijaminovih, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹³ Deseti, desetoga mjeseca, Maraj Netofaæanin od sinova Zarinijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹⁴ Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, Venaja Faratonjanin od sinova Jefremovijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹⁵ Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, Heldaj Netofaæanin od Gotonila, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. ¹⁶ A nad plemenima Izrailjevijem bijahu: nad plemenom Ruvimovijem knez Elijezer sin Zihrijevi; nad Simeunovijem Sefatija sin Mašin; ¹⁷ Nad Levijevim Asavija sin Kemuilov;

nad Aronovijem Sadok; ¹⁸ Nad Judinijem Eliuj od braæe Davidove; nad Isaharovijem Amrije sin Mihailov; ¹⁹ Nad Zavulonovijem Ismaja sin Ovadijin; nad Neftalimovim Jerimot sin Azrilov; ²⁰ Nad sinovima Jefremovijem Isus sin Azazijev; nad polovinom plemena Manasijina Joilo sin Fedajin; ²¹ Nad drugom polovinom plemena Manasijina u Galadu Ido sin Zaharijin; nad Venijaminovim Jasilo sin Avenirov; ²² Nad Danovijem Azareilo sin Jeroamov. To bijahu knezovi plemena Izrailjevijeh. ²³ A ne izbroji David onijeh koji imahu manje od dvadeset godina, jer Gospod bješe rekao da æe umnožiti sinove Izrailjeve kao zvijezde nebeske. ²⁴ Joav sin Serujin poèe brojiti, ali ne dovrši; jer dođe gnjev Božji za to na Izrailja; zato taj broj ne dođe u knjigu o caru Davidu. ²⁵ Nad blagom carevijem bijaše Azmavet sin Adilov, a nad blagom po zemlji, po gradovima i po selima i po kulama Jonatan sin Ozijin. ²⁶ A nad ratarima, koji raðahu zemlju, bijaše Ezrije sin Heluvov; ²⁷ A nad vinogradarima Simej Ramaæanin; a nad rodom vinogradskim i nad pivnicama Zavdije Sifmejnin; ²⁸ A nad maslinama i smokvama po poljima Val-Anan Gederanin; a nad uljem Joas; ²⁹ Nad govedima što pasijahu u Saronu Sitraj Saronjanin, a nad govedima po dolinama Safat Adlajev; ³⁰ Nad kamilama Ovil Ismailjac; nad magarcima Jedaja Meronoæanin; ³¹ A nad ovcama Jaziz Agarejin. Svi ovi bijahu nastojnici nad blagom cara Davida. ³² A Jonatan stric Davidov bijaše savjetnik, mudar èovjek i književnik; on i Jehilo sin Ahmonijev bijahu sa sinovima carevijem. ³³ I Ahitofel bijaše savjetnik carev, i Husaj Arhijanin prijatelj carev. ³⁴ A poslije Ahitofela bijaše Jodaj sin Venajin i Avijatar, a vojvoda carev bješe Joav.

28

¹ I David sabra u Jerusallim sve poglavare Izrailjeve,

poglavare plemenske i poglavare od redova koji služahu caru, i tisuænike i stotnike, i koji bijahu nad svijem blagom i stokom carevom, i sinove svoje i dvorane i junake i sve ljude hrabre, ² I ustavši car David na noge reèe: èujte me, braæo moja i narode moj! ja bijah naumio da sazidam dom gdje bi poèivao kovèeg Gospodnji i da bude podnoþje nogama Boga našega, i pripravih što treba za zidanje. ³ Ali mi Bog reèe: neæeš sazidati doma imenu mojemu, jer si ratnik i krv si proljevao. ⁴ Ali Gospod Bog Izrailjev izabra me iz svega doma oca mojega da budem car nad Izrailjem dovijeka; jer Judu izabra za voða, i iz doma Judina dom oca mojega; i između sinova oca mojega bi mu volja da mene postavi carem nad svijem Izrailjem. ⁵ A tako između svijeh sinova mojih jer mnogo sinova dade mi Gospod) izabra Solomuna sina mojega da sjedi na prijestolu carstva Gospodnjega nad Izrailjem. ⁶ I reèe mi: Solomun sin tvoj sazidaæe moj dom i trijemove moje; jer njega izabrah sebi za sina, i ja æu mu biti otac. ⁷ I utvrdiaæu carstvo njegovo dovijeka, ako bude postojan da izvršuje zapovijesti moje i zakone moje kao danas. ⁸ Sada dakle pred svijem Izrailjem, zborom Gospodnjim, i da èuje Bog naš, kaþem vam: držite i traþite sve zapovijesti Gospoda Boga svojega, da biste držali ovu dobru zemlju i ostavili je u našljedstvo sinovima svojim nakon sebe dovijeka. ⁹ A ti, Solomune sine, znaj Boga oca svojega, i sluþi mu cijelim srcem i dušom dragovoljnom; jer sva srca ispituje Gospod i svaku pomisao zna; ako ga ustraþiš, naæi æeš ga; ako li ga ostaviš, odbaciæe te zasnagda. ¹⁰ Vidi sada da te je Gospod izabrao da sazidaš dom za svetinju; budi hrabar i radi. ¹¹ Tada predade David Solomunu sinu svojemu sliku od trijema i od kuæa njegovijeh, i od riznica i od soba i od klijeti unutrašnjih, i od mjesta za zaklopac oèišæenja, ¹² I sliku od svega što bješe smislio za trijemove doma

Gospodnjega i za sve klijeti unaokolo i za riznicu doma Božijega i za riznicu od svetijeh stvari, ¹³ I za redove svešteničke i Levitske i za svaki posao u službi u domu Gospodnjem i za sve posuđe u domu Gospodnjem; ¹⁴ Zlato pod mjeru za sudove zlatne za svaku službu, i srebro za sve sudove srebrne pod mjeru, za sve sudove za svaku službu; ¹⁵ Pod mjeru za svijetnjake zlatne i žiške zlatne, po težini svakoga svijetnjaka i žižaka njegovijeh, i za svijetnjake srebrne po težini svakoga svijetnjaka i žižaka njegovijeh, prema potrebi svakoga svijetnjaka; ¹⁶ I zlata pod mjeru za stolove na kojima æe stajati hljebovi postavljeni, za svaki sto; i srebra za stolove srebrne; ¹⁷ I za viljuške i za kotliæe i za zdjele zlata èistoga, i za zlatne èaše pod mjeru, za svaku èašu, i za srebrne èaše srebra pod mjeru za svaku; ¹⁸ I za oltar kadioni èistoga zlata pod mjeru; i sliku od kola zlatnijeh heruvima, koji æe raširivši krila zaklanjati kovèeg zavjeta Gospodnjega. ¹⁹ To mi je sve došlo pisano rukom Gospodnjom da bih znao sve kako što treba uraditi. ²⁰ I tako reèe David Solomunu sinu svojemu: budi slobodan i hrabar, i radi, ne boj se i ne plaši se, jer æe Gospod Bog, Bog moj, biti s tobom, neæe te ostaviti niti æe otstupiti od tebe, dokle ne svršiš sav posao za službu u domu Gospodnjem. ²¹ A evo redovi sveštenički i Levitski za svaku službu u domu Božijem; i imaš uza se za svaki posao ljudi dragovoljnijeh i vještijeh svakom poslu, i poglavare i sav narod za svaku zapovijest svoju.

29

¹ Potom reèe car David svemu zboru: jednoga Solomuna sina mojega izabrao je Gospod, mlado dijete, a ovo je velik posao; jer neæe biti èovjeku taj dvor nego Gospodu Bogu. ² Ja koliko mogoh pripravih za dom Boga svojega zlata za stvari zlatne, srebra za srebrne, mjedi za mjedene,

gvožđa za gvozdene, i drva za drvene, kamenja onihova, i kamenja za ukivanje, i kamenja za nakit i za vez, i svakojakoga dragoga kamenja, i kamena mramora izobila. ³ I još iz ljubavi k domu Boga svojega, što imam svoga zlata i srebra, osim svega što sam pripravio za dom sveti, dajem i to na dom Boga svojega: ⁴ Tri tisuæe talanata zlata Ofirskoga, i sedam tisuæa talanata èistoga srebra, da se oblože zidovi domovima. ⁵ Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebrne i za svako djelo ruku umjetnièkih. A bi li jošte ko htio dragovoljno što danas priložiti Gospodu? ⁶ Tada dragovoljno priložiše knezovi domova otaèkih i knezovi plemena Izrailjevijeh i tisuænici i stotinici i knezovi nad poslovima carskim. ⁷ I dadoše za službu u domu Božijem zlata pet tisuæa talanata i deset tisuæa zlatica, i srebra deset tisuæa talanata, i mjedi osamnaest tisuæa talanata, i gvožđa sto tisuæa talanata. ⁸ I kamenja u koga god bijaše svi dadoše u riznicu doma Gospodnjega u ruke Jehila od sinova Girsonovijeh. ⁹ I radovaše se narod što dragovoljno prilagahu, jer prilagahu cijelijem srcem Gospodu; i car se David radovaše veoma. ¹⁰ Potom David blagoslovi Gospoda pred svijem zborom, i reèe David: blagosloven si Gospode Bože Izrailja oca našega od vijeka do vijeka. ¹¹ Tvoje je, Gospode, velièanstvo i sila i slava i vjeènost i èast, i sve što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Gospode, carstvo, i ti si uzvišen svrh svega poglavar; ¹² Bogatstvo i slava od tebe je, i ti vladaš svijem, i u tvojoj je ruci moæ i sila, i u tvojoj je ruci uzvisiti i ukrijepiti sve. ¹³ Sada dakle, Bože naš, hvalimo te i slavimo ime tvoje slavno. ¹⁴ Jer ko sam ja i šta je moj narod da bi smo mogli ovoliko prinijeti tebi dragovoljno? jer je od tebe sve, i iz tvojih ruku primivši dasmo ti. ¹⁵ Jer smo došljaci pred tobom i gosti kao svi oci naši; dani su naši na zemlji kao sjen i nema stajanja. ¹⁶ Gospode Bože naš, sve ovo blago što ti pripravismo za

građenje doma imenu tvojemu svetome, iz tvoje je ruke, i sve je tvoje. ¹⁷ Ali znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i što je pravo hoæeš; ja pravijem srcem dragovoljno prinesoh sve ovo, i s radošæu vidjeh narod tvoj koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi. ¹⁸ Gospode Bože Avrama, Isaka i Izrailja, otaca naših, saèuvaj dovijeka ovu volju i pomisao srdaènu naroda svojega, i upravljaj srce njihovo k sebi. ¹⁹ I Solomunu sinu mojemu podaj srce pravo da bi držao zapovijesti tvoje, svjedoèanstva tvoja i uredbe tvoje, i da bi otvorio sve i da bi sazidao dvor ovaj za koji sam pripravo. ²⁰ Potom reèe David svemu zboru: blagoslovite sada Gospoda Boga svojega. I sav zbor blagoslovi Gospoda Boga otaca svojih, i savivši se pokloniše se Gospodu i caru. ²¹ I prinesoše Gospodu žrtve, i prinesoše Gospodu žrtve paljenice sjutradan: tisuæu volova, tisuæu ovnova, tisuæu jaganjaca s naljevima njihovijem, i drugih žrtava mnogo za sav narod. ²² I jedoše i piše pred Gospodom onaj dan veseleæi se veoma. I postaviše drugom Solomuna sina Davidova carem, i pomazaše ga Gospodu za voða a Sadoka za sveštenika. ²³ I tako sjede Solomun na prijesto Gospodnji da caruje mjesto Davida oca svojega, i bijaše sreæan, i slušaše ga sav Izrailj. ²⁴ I svi knezovi i junaci i svi sinovi cara Davida dadoše ruke da æe biti pokorni caru Solomunu. ²⁵ I Gospod uzvisi veoma Solomuna pred svijem Izrailjem i dade mu slavu carsku kakve nijedan car prije njega nije imao u Izrailju. ²⁶ Tako David sin Jesejev carova nad svijem Izrailjem. ²⁷ A vremena za koje carova nad Izrailjem bijaše èetrdeset godina: a u Hevronu carova sedam godina, a u Jerusalmu carova trideset i tri godine. ²⁸ I umrije u dobroj starosti, sit života, bogatstva i slave; i zacari se Solomun sin njegov na njegovo mjesto. ²⁹ A djela cara Davida prva i pošljednja eno su zapisana u knjizi Samuila vidioca i u knjizi Natana proroka i u

1. Dnevnika 29:30

52

1. Dnevnika 29:30

knjizi Gada vidioca, ³⁰ Sa svijem carovanjem njegovijem i silom njegovom i s vremenima koja prođoše preko njega i Izrailja i svijeh carevina zemaljskih.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet), translated by Vuk
Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Mar 2019 from source files dated 12 Nov 2018

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27